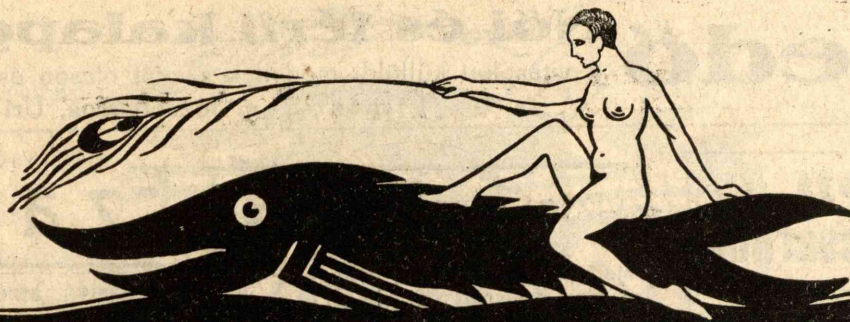

IKÁVILÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb tartalma :

Nőuralom

A regény fiatal hőséne kalandjai a lorddal és unokahugával, Beatricevel

Erkölcstörténelem

Renaissance kor : Próbaéjszakák

Asszony

Novella egg erkölcsös, szüries asszonykáról, aki azonban mégis... Irta : Parisys

Orosz sors

Nihilisták. A fogolynők szenvedései a Szibériába vezető uton. Irta : Bán dor

Séta a párisi Jardin D'Hiverben

Kicsapongások egy éjszakai mulatóhelyen. Irta : de Milo

Szexszuális lexikon

Fogamzás, gyermekágy, hisztéria, stb.

Összeállította : Parisys

Bünbarlang

Egy kis leány kalandjai egy titkos bünbarlangban Irta : Pedro

Megtérés

Munkatársnőnknek kedves novellája egy fiuról, akit nagyon szeretnek a nők Irta : Baby

Karácsonyi álom

Egy agglegény szerelmi kalandjai karácsony estéjén Irta : Szöske

Szexszuális tanácsadó

Válasz B. Endrének

Fotó „Káviár” Timișoara

W. Gedő Női és férfi kalapgyártás

Javításokat külföldi modellek szerint olcsón és gyorsan készitünk
Timișoara, Józsefváros, Uri utca 8. (49)

Fischhoff-féle bor- és sörcsarnok

III., Posta-ucca 17.

Elsőrangú szilasi borok uccán
át kimérve

Lei 18, 20, 25

Minden szombaton:

jazz-band

és reggelig nyitva

VIZSGÁZOTT FÜRDŐSNŐ

masszirozó szalonja

modern villanygépekkel felszerelve, hi-
genikus gyögmasszás, pedikűr és fürdő.
Külön kéj-masszázás. Ha
tenát Pestre utazik, okvetlen keresse
fel **Wécseyne** masszirozó sza-
lonját Dob utca 13, II. em. 2.

Nyitva ünnepnapokon is egész nap!

Ez a hely

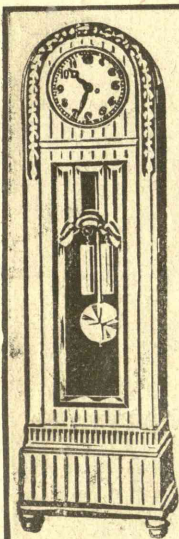
a MIA
Krém
számá-
ra var

fenntartva, amely a dr. Kovács-
gyógyszertárában, Timișoara-Fabric,
kapható, de a hirdetést nem közöljük
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell már reklám

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

Nincs árkedvez-
mény!
Nincs százalé-
engedmény!
Csak lelkiismeretes
kiszolgálás:

**Gács
Ferenc**

órásnál, Timișoara
Király-tér 12. sz.
(Erzsébetváros)

AZ IGIENA Szent-Györgytéri fiókjában

lizenőt perc alatt kivasalják öltönyét! (49)

Halálra kacagja magát

de mégsem hal meg, ha estlénként megnézi

Várad Aladár nagyszerű kabarétársulatát
a GYÁRVÁROSI

„Szarvas” kávéházban

Kezdele naponta este 9 órakor, tánc reggelig!

Olcsó husvétii heteket rendezünk! Soha ilyen
olcsó árak nem léteztek, mint most, amikor is a
legdivatosabb **szalma szövet** női
kalapok kerülnek eladásra, bámulatosan redukált
árak mellett. Dus választék elegáns tavaszi férfi-
kalapokban. **Tuvicsák kalapszalón**

Timișoara, II. Buziási ut 9 sz. a Turul cipőgyár előtt.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Vizumokat és más meg- bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintéz

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krém
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

Művészifényképfelvételek

Esküvők és alkalmi társas összejövetelek, nemkülönben speciális gyer-
mekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben
készülnek: Fotó **BOROS** nál, Timișoara, II. Andrassy ut 22. (16s)

Hotel „Astoria” szálloda

Timișoara, I.
Corvin Mátyás
u. 8. Néparuház-
zal szemben

Timișoara legelegánsabb, legolcsóbb ujonnan berendezett szállodája

— Fővárosi kényelem! — Minimális szobaárak! —

A szálloda földszinti termeiben mérsékelt árakkal Cafe-Restaurant. 31/46

MAJTHÉNYI KÁROLY vizvezeték, villany és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítás, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Fiókkiadóhivatalok:

Jugoszláviában: Medjunarodni
Prom. Nov. i. Ogl. Zavod, D D.
Subotica, 2.

Párisban: Librairie „Universum“
Paris, VI. e. 33, rue Mazarine

— Megjelenik minden héten, kedden —

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön bárhol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Folyószámlák:

Magyar Á. t. Hitelbank, fiókja,
Timisoara

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN - DOR

Sétám a Jardin d'hiver páholyai között

Büszkén emelkedik ki a párisi „Jardin d'hiver“ palotája a környező bérkaszárnnyak közül.

Az előadás véget ért. A frakkos pincérhad szorgosan sűrög-forog. A páholyok szeparékká alakulnak. A mulatni vágyó vendégsereg kényelmesen elhelyezkedik. A lányok a télikertből kiözönlének és elszóródnak mindenfelé az emeleteken és a földszinten. Nagy sürgés-forogás és a jazz tombol bizzar melódiákban. A parkett táncoló párokkal telik meg. A szellőztető bug mint egy pokoli sziréna és az egész hangzavarból élesen válik ki egy-egy buffettány hiszterikus kacagása.

Ebben az éjjeli tömegtobzódásban zsebetett kezekkel lépegetek egyik csoporttól a másikhoz és megfigyeléseket teszek, akár Dante a pokolban.

A táncolók közül kiválik egy pár és eltűnik egy földszinti páholyban. Fel van hevülve mindkettő és látszik rajtuk, hogy alig várják az egyedülletet. A páholyfüggöny összehúzódik és utána a következő párbeszéd folyik le közöttük.

— Nézze kérem, ha táncoltam is magával, az még nem jelenti azt, hogy tehet velem, amit akar.

— Drága Claude, hiszen maga is izgatott... érzem, hogy ver a szívecskéje.

— Vegye el kérem a kezét, még széjjeltépi a ruhámat.

— A ruhát nem, de inkább azt, ami alatta van...

— Szemtelen... De mit csinál, hiszen megláthat valaki.

— Édes Claude, ebben a zürzavarban senki sem törődik velünk és azután megígérte, hogy nem lesz velem szemben nagyon szigorú.

— Igen ám, de nem ilyen helyen... jaj, ne fogdosson... jaj, félek... minek hozott ide... ne oly durván... na jó, nem bánom, ha már mindenáron akarja... de gyorsan, mert vissza kell mennem a társaságomhoz... Oh ne... feljebb... emeljen... óh most jó...

A függöny meglebben, egy rémült kiáltás: — A férjem — és a szemem előtt két vastag, meztelen comb fehérsege villan meg, melyek közé beékelve és egy asztalhoz támaszkodva áll egy férfi.

Tovább megyek. A szomszéd páholyba pezsgőt visznek be. Az ajtónyitáskor egy ősz urat látok egy szép buffettánnyal ülni, kit hangos nevetés közben erővel meg akar csókolni a száján, azonban a lány kacagva védekezik.

— Ne a számat, ne a számat, csak a számat ne, maga kis disznó! — sikoltja a nő — tudok én jobb helyet is a számon kívül.

Még látom, hogy az öreg ur lehajol, azután becsapódott az ajtó.

Egyszerre, szembe eső páholyból feltűnően furcsa láрма hallatszott. Elfojtott sikolyok, kéjes sziszegések és hiszterikus kacaj. Benéztem egy hasadékon. A páholy közepén egy asztal körül három ur foglalt helyet és mindegyik ölében egy hölgyecske. Miközben szopogatták a pezsgőt szalmaszálon, az ölükben ülő hölgyek kü-

lönös mozgásokat végeztek. Amikor jobban odanéztam, tisztán megfigyelhettem, hogy a hölgyeken alig van valami ruha és telt, formás combjaik kilátszottak felhúzott szoknyájuk alól.

Kis idő múlva már az alabástromfehér finom női hus teljesen egybeolvadt a himek barna, izmos testével.

Vig kacaj és a szabados beszéd közben most már sűrűbben hangzottak a kéjes sziszegések és nyögések. Az egyik férfi szép partnérének kihámozta melleit a ruhájából és játszott a bimbókkal az asztal felett. Követte a példáját a másik kettő is. Gyönyörű látvány volt a hat lemeztelenített tejfehér mellgömb az asztal felett.

A játék végét nem láttam, de a pár perc múlva felhangzott sikongatások jelezték, hogy egyik a másik után a kéj tetőfokára érkezett.

Ezek után felszaladtam a harmadik emeletre a szeparék közé. Mialatt egy eldugott hátsó lépcsőn haladtam felfelé, a második és harmadik emelet között meglepő látványban volt részem. Egy pár lépcsőfokon végig nyújtózva hevert egy részeg fiatal lány. Valószínűleg esésében felgyűrődött selyemruhája annyira, hogy egyik vastag combja meztelenül fehérlett a harisnya felett, azonkívül a blúza is nyitva volt és az egyik nagy, hófehér melle kilógott.

Nem bírtam ellentállni, hogy a mellét meg ne tapogassam, azután megfordítottam, hogy megnézhessem azt a kis selymes csodát is, amit annál könnyebben megtehet-

tem, mert kis bugyija széjjel volt tépve. Amikor már eleget nézegettem és tapogattam a szép testet és mivel semmi életjelt nem adott magáról, ruhájával letakartam meztelenségeit és tovább mentem.

Fent a szeparé folyosókban szoltam az igazgatónak, ki rögtön intézkedett hogy a részeg lányt hazaszállítsák.

Felizgatott érzékekkel folytattam sétámat. Ahogy ide-oda nézdegéltem, az egyik japán stílusban berendezett szeparéból kirohan egy félig meztelen lány és egyenesen a nyakamba ugrik, görcsösen átölel és oly erősen szorít, hogy szinte elállt a lélegzetem. Közben harrapta az arcomat és számat. Mivel senki sem volt a közelben, kezimmel hátulról lassan feltűrtem ruháját, mignem meztelen combjait és két szép sima gömböt éreztem a kezem alatt.

Látván, hogy hisztérikus rohamában nem törődik tapogatásaimmal, tovább folytattam kutatásomat, míg kezeim a legérzékenyebb helyre kerültek és játszani keztem kis pihés testével. Ebben a helyzetben tartottuk egymást görcsösen egy jó ideig. Egyszerre megvonaglott a szép női test, ajkát artikulálan hangok hagyták el és harapó csókjai egyre hevesebbek lettek, míg a végén egy halk sóhajjal ernvedten lefejtődött rólam.

Mintha csak most tért volna magához, csodálkozva nézett rám, azután kissé elmosolyodott és egy — köszönöm — szóval újra visszafutott a szeparéba.

Benéztem utána és két férfit láttam, két szép leánnyal ölelkezve. Az én hisztérikus hölgyemnek nem jutott partnere.

A következő szeparében csupa nőket láttam. Két idősebb hölgy feküdt egyetlen helyzetben, teljesen feltakarva két kényelmes fotelben és mindegyik előtt egy-egy meztelen leány térdelt.

Felajzott idegeim már nem bírták tovább. Valósággal beestem köztük és az idős hölgyek váratlanul fiatal férfierőt élvezhettek.

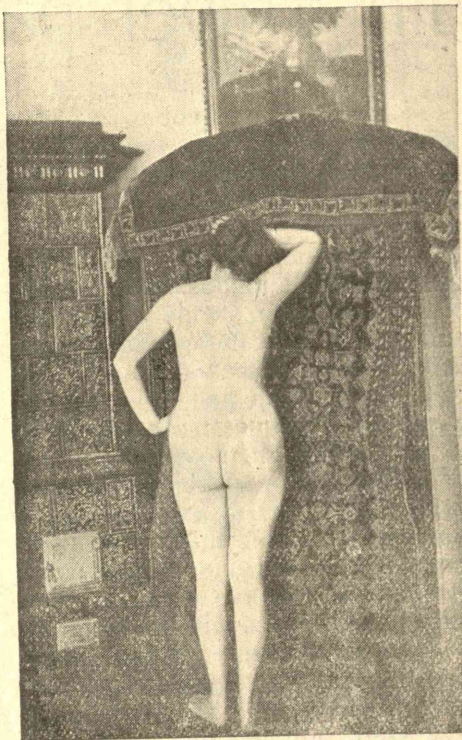
de Milo

Karácsonyesti álom

Megfeszítette magát: férfiteste lomhán kinyújtózott. Ajkára erő mosolya ült s kilépett az uccára. A hó hulldogált. Selymes, hívó karácsonyeste volt.

Alig ment át pár uccán, hirtelen kinyílt előtte egy ablak. Parfümös, lábitó asszonyillat áradt a hideg éjbe. Egy asszony nézett ki. Rahajolt az ablakpárkányra, miközben szép nagy mellei kibuktak ingéből és a férfi végigláthatott a finom ing alatt. Az asszony ránézett:

— Jöjj bel!

— Eredeti felvétel —

A teremben vadul szájon csókolt a férfit. Lehuzta a pamlagra. Bőre tüzes volt, formái erős, szilaj bujasággal duzzadtak. Ajka sovár és lihegő volt.

Letolta vállairól az inget s kéjesen dobta szép lábait a férfi ölébe. Kis nadrágja izgató vonalban csúszott lejjebb és lejjebb...

Amikor kibontakozott az asz-

zony márvány karjaiból — még mindig esett a hó. Feltűrte gallérját s belért egy kávéházba, hol senkisésem volt, csak egy pincérleány.

Unottan leült és konyakot rendelt. A nő asztalához vitte a kis poharat. Erős, szép combjai kivilágították s a szoknyája térdén felül ért. Nyaka csupasz, meztelen ivben szökött hátra. Forró testét egy percre a férfi testéhez feszítelte...

Bovais különöset érzett.

Lecsusztatta kezét a nő vállain. Lejebb a sima, izzóforrosága hátán. Lejebb...

Arcát perzselt a nő lehelete.

Elbágyadt.

Forroságot érzett.

Aztán vadul rávetette magát a leány buja, izzó, mámoros testére.

*

Ujra az uccára jutva, úgy gondolta, hogy elnézhetne valamelyik bárba. Be is lépett s a nagy terem felé igyekezett a sötét folyosón át. Azonban hirtelen egy meleg ajak leheletét érezte magán s előtte állt egy szép, estélyi ruhás alak. Kecses, duzzadó formájú nő.

Nem létozázott.

Átölelte a szép, kicsi asszonyt. Bevonta egy sarokba és kikapcsolta a feszes nadrágot. Mámorosan térdelt elébe.

A nő kéjes tunyasággal nekidőlt a falnak. Őle selymes, két meztelen lábszára izgató volt...

*

Hajnal volt már, mikor hazaért. Álmosarcu alakok siettek a bérház folyosóin...

Tunyán, lassan ment, úgy tetesztelt, hogy szédült.

Ajtaja előtt egy kis zsebkendő hevert a földön. Rosszat sejtve ment a szobájába. A pamlagon egy szőke asszony feküdt. Keresztbevetett lábain feszes selyemhártyák voltak. Cigarettázott.

A férfi szinte gépszerűen csókolt a szájon és érezte, hogy ölése alatt a kis, kerek mellék megkeményednek. A szép test engedelmesen simul hozzá... Szöszke

Burberrys Ltd.

ANGOL SZÖVETEK

a legjobb minőségben és dúsválasztékban,

u első divat szerint csak a gyári lerakatnál:

Timişoara, Belváros, Jenőherceg tér
Piaţa Libertăţii.

42

Szexuális lexikon

Összeállította: „P A R I S Y S”

FOGAMZÁS. A fogamzás tünetei-vel a „Káviár” már többbizben foglalkozott. Most a fogamzás megakadályozására használatos módszereket fogjuk ismertetni.

Legrégibb módszer a tökéletlen közösülés, amely abban áll, hogy a penist röviddel az ejakuláció előtt a hüvelyből kihúzzák. Ha ezen módszer által el is lehet kerülni a megtermékenyítést, de nagyon gyakran előfordul, hogy a nagy izgatottság közepette a kihúzás helyes pillanatát elmulasztják és az ondókilövelés a hüvelyben történik.

De ettől eltekintve, ez a módszer úgy a nő mint a férfi egészségére káros befolyással van, melyek között a neuraszténia és hisztérikus bántalmak az első helyet foglalják el. Kóros tünetek, melyeket ez a közösülési mód a férfiaknál előidéz, főképen gyengeségben és nagy bágyadságban állanak, melyek rendszerint reggel érezhetők. Gyakori fejfájások, kábultság, szédülés, lesóványodás, álmatlanság, szívdobogás, nemi ösztön csökkenése, gyakori éjjeli magömlés stb.

De az ejakuláció is másképp történik, mint a normális koitusnál. „Az ondó csak úgy kionsz” — mondják a férfiak, akik a közösülés ezen módját gyakorolják. A kéjérzet csúcspontja sohasem érhető el a félbeszakított közösüléssel. Végül pedig a férfi az ilyen közösülés után fáradt és kielégítetlen, míg egy normális elhálás után felfrissülve, megerősödve és kielégítve érzi magát. A nő egészségére is éppen olyan hátrányos az ilyen koitus, mint a férfié. Némely esetben a kielégítetlenség folytán tartós, nagyfokú nemi izgatottság lép fel, mely Nymphomániává (közösülési düh) is fajulhat.

Mantegazza mondta: „A végcél előtt való visszahúzás egyformán árt a nőnek és a férfinak is. A nő is szenved, ha a legnagyobb nemi izgatottság közepette a méhnyak nem nedvesített meg a termékenyítő folyadék meleg harmatától. A gummik (prezervatívok) a férfire nem hátrányosak, kivéve a kéjes érzet csökke-

nését, de az asszonyra éppen olyan ártalmas, mint minden más módszer, mely az ondó befolyását megakadályozza”.

A fogamzás megakadályozására használt gummi prezervatívok (con-tonok) a coitus alatt elszakadhatnak és ekkor hatásuk illuzoriussá válik. Nagyon csökkenti a férfi kéjérzetét. Használata általában természetellenes.

Éppen ily bizonytalan szer a szivacska, mely francia találmány.

A szivacska egy selyemszállal van ellátva, közösülés előtt megnedvesítik és a hüvelybe tolják a méhszáj elé. Ha ez eltolódik, akkor az ondó szállak mellette benyomulhatnak az anyaméhbe.

Általánosan ismert tény, hogy a havi tisztulás előtt 8—10 nap a legalkalmasabb a közösülésre, ha a felek a megtermékenyítést el akarják kerülni. Sokan ajánlják tehát, hogy a közösülést csak ezen időben végezzék. Hanem a természet ösztönének három hétig ellenállni és a negyedikén a megtakarítottat elhasználni, ez ellen maga a természet szólal fel erőiesen.

A hüvely kiöblítését is alkalmazza némely asszony rögtön a coitus után, de ezen módszer sem biztos. Csak hideg természetű, nehezen felizgatható asszonyok érnek el vele valamit.

A pessárium (méhgyűrű) az ondónak a méhbe való belépését megakadályozza. Ez ruganyos anyagból készül és arra szolgál, hogy az anyaméhnek hüvelyi részét körülölelje és így az ondó a méhbe be ne juthasson. Eddigél ez bizonyult a legbiztosabb szernek, de az asszonyok legnagyobb része nehezen tűri meg.

A modern idők számtalan orvos-szert bocsájtottak a fogamzástól féltők rendelkezésére, melyek közül a tablettás szerek a legnépszerűbbek. Ezek hatása kémiai alapon nyugszik és helyes használat esetén teljes biztonságot nyújt. A kémiai szerek, melyek többféle alakban használhatók u. m. porok, golyócskák, tabletták, tubusos szerek, legnagyobb része a tulhajtott savképzésben alap-

szik, mivel tudott dolog, hogy az ondószállak erős savbehatás alatt elpusztulnak.

GYERMEKÁGY alatt a nő életének azon szakaszát értjük, mely alatt a női szervezet a terhesség ideje és a szülés alatt szenvedett változások és kimerülést testi és szellemi nyugalom által újra ki akarja egyenlíteni és megszüntetni. A gyermekágy rögtön a szülés befejezése után kezdődik és addig tart, amíg az anyaméh visszafejlődés oly helyzetbe jutott, mint az nem terhes állapotban volt. Rendesen 4—6 hetet lehet erre számítani.

HISZTÉRIA egy a női nemi szervekből kiinduló reflexsz az idegrendszerre és ennek működésére. Többnyire a nemi szervek idegei képezik a betegség kiinduló pontját. A hisztériára való hajlam sokszor veleszületett. A betegség olyan nőket támad meg, akik nemi érettségüket már elérték. Okai: női nemi szervek megbetegedései, önfertőzés, nemi ösztön túlzott kielégítése.

Özvegyek, hajadonnak maradt idősebb lányok, magtalan asszonyok és olyanok, akik kielégítetlen házasságban élnek, gyakran lesznek hisztéria áldozatává

Maison Perák

női fodrász szalon, Timișoara

Belváros, Lloyd-sor 4. sz. (34)

Selyemnadrág, selyemkombiné, selyemharisnya

husvétra legolcsóbban az

harisnyaházakban. Timișoara, Józsefváros és Gyárváros

ELBE

A S S Z O N Y

— Irta: „PARISYS” —

Történetünk főhőse, a tökéletes házaspár mindenki által csodált és sokak által irigyelt boldog családi életet élt. Olyan volt ez az emberpár, mintha valamelyik édeskés stilusu szerelmi regény, valamelyik lapjáról lépett volna ki az emberek közé. Fiatalok voltak és szépek, jókedvűek és szimpatikusak.

Két éves házasságuk alatt szerelmük nemcsak, hogy nem csökkent, de ugyszólván napról-napra szilárdabb lett és az a bizalom, melyet egymásnak ajándékoztak, az idő múlásával csak erősödött.

A férjnek egyetlen erősebb szava sem volt soha és az asszonyka mindig újabb olyan figyelmességeken törte fejcséjkéjét, melyekkel férjeurának kedveskedhetne. Ez a két élettárs több volt egymásnak, mint férj és feleség. Barátai, szeretői voltak egymásnak. Együttélésük alatt nem tucatosodtak le az egymást megszokó házaspárok kategóriájába és ölelésük forróságát nem ölte meg a megszokás. Egyesülésük nem volt sem gépies sem pedig szükségből végzett és minden alkalommal kiújult vágyakkal párosultak egymás karjaiba.

Hogy a jutalajdonságok listáját teljessé tegyék, meg kell említenünk még, hogy eme boldog férj, boldog felesége a szó legtisztább értelmében hű volt az urához. Nemcsak, hogy nem csalta meg soha az urát, de még gondolni sem próbált rá. Férjén kívül más férfitől tudomást sem akart venni és a körülötte megforduló himnemű teremtmények teljesen hidegen hagyták.

Arra sem gondolt még soha, hogy ezeket az urakat kissé hosszabban szemügyre vegye, vagy magában megvitassa és megkritizálja hajuk, vagy szemük színét, vagy alakjuk férfias, avagy férfiatlan voltát.

Ilyen körülmények között természetesen csak nagyon kis számú férfi akadt, akik holmi széptevésre határozottak volna el magukat. De ha volt is közöttük olyan, aki neki merészkedett, az asszonyka észre sem vette hódítási törekvéseit, annyira levegő volt neki a férjén kívül minden nadrágot viselő lény.

Akadt azonban egy ezek között az udvarlók között, aki rettenhetetlen kitartásával tünt ki a többiek közül. Olyannyira feltűnő volt ez a kitartás, hogy az asszonykának, akarva-nem akarva tudomást kellett szereznie az udvarló szándékairól. De ez a felfedezés sem izgatta különösebben a szép „erényest”.

Egy estélyen történt, hogy az udvarló és az asszonyka egy hosszabb ideig tartó csárdás fáradalmait ki-pihennő, visszavonultak egy félre eső szalonba, ahol a kis XIV. Lajos stillusu diványon egymás mellett ülve beszélgetésbe kezdtek. A banális, mindennapias mondatokat nemsokára melegebb téma váltotta fel és a férfi a szerelemről alkotott nézeteit próbálta az asszonykának kifejezni. Ez utóbbi eleinte szórakozottan hallgatta a témafejtégetést és nem szentelt neki nagyobb figyelmet, mintha udvarlója az időjárásról vagy gazdasági krízisről beszélt volna.

De hirtelen meglepetten tapasztalta, hogy az eddigi általánosságban tárgyalt téma, speciális személy felé irányítódik. A férfi róla beszélt! Az asszony eleinte nem akart hinni a füleinek és midőn később egyes félre nem érhető kijelentésekből biztosan kivette, hogy a szerelmi vallomásnak beillő előadás, vele foglalkozik, megkövülten, dobogó szívvel, minden mozdulatra képtelenül ült a helyén. Hogy merészel ez az ember? Mi adott neki erre jogot? De vajjon egyáltalán lehetséges-e ez?

A férfi ebből a hirtelenül fellépő szótlanúságból és passzív magatartásból győzelemre mert következtetni. Megfogta az asszony kezét és fülebe sugta:

— Holnap... egész nap... várni fogom Magát... otthon... nálam... jöjjön... szeretem... imádom...

És vágytól reszkető ajkait a nő meztelen vállaira szorította.

— Ez már igazán szemtelenség! — gondolta magában az asszonyka, midőn első meglepetéséből magához tért. Szégyentől vérvörös arccal ugrott fel helyéből és magából kikelve szótlanul elrohant.

Férjének fejfájására hivatkozva ha-

zamenetelt proponált és otthon sirva rohant a fürdőszobába, ahol párfőm özönnel árasztotta el magát és vállát szappannal mosta le. Egy férfi meg merete őt csókolni! Most történt először, hogy egy férfi közeledni mert hozzá! Nem egy Ur, hanem egy Him a maga követelő mivoltában! Mélységes és őszinte undort érzett.

Vetkőzés közben egy kis papírlap hullott ki a levetett ruhák gomolygából. A férfi névjegye, melyet egy őrizetlen pillanatban csempészhetett be ruhájába. Kitörő dühvel esett neki a papírdarabkának és darabokra tépte. Csak a keresztnév ötölt pillanatra szemébe. Pál! Micsoda lehetetlen hangzása van még a nevének is. Pál! Fúj!

Az ágyban, férje aggódva érdeklődött állapota iránt és mosolygó arcával közölt megnyugtató választ forró csókkal köszönve meg.

Midőn a szerelmi előjáték alatt kitörő vágygal estek egymásnak, a meztelen férfitest kontaktusának hatása alatt a „másik” képe lassan, de biztosan kibontakozott agyában. Azt akarta, hogy a lakására menjen! Micsoda szégyen! Arra a gondolatra pedig, hogy egy másik himhus érinthetné a testét, éppen úgy, mint most a férjeé, majdnem hányingert kapott. Miért bepiszkolódní, mikor olyan jó csak egy ember által szeretve lenni és mikor az az egy férfi az ő férje!

A közelgő kéj már elhomályosította a szemét és görcsökbe huzta az izmait. Az elhatalmasodó extázis hatása alatt lehunyta a szemét. És így a lezárt szemhéjjak alatt egy arc kezdett kibontakozni a sötétségből. De ez az arc nem a szeretett férjnek szökehaju profilja volt, hanem a „másik” barna bajszos sziluettje.

A kéj gondolatnélküli gondolatai cikkáztak agyában és a furcsa látomás hatása alatt új gyönyör szállta meg testét.

Halk nyögéssel sóhajtott a:

— Igen... akarok... jövk...

Majd pedig arcát a párnába nyomva, hogy férje meg ne hallhassa a kéj csuszpontján elhaló hangon bugta:

— Pál... Palikám... drága Palikám.

FROTA

képeretgyár

Te me s v á r-Gyárváros (a Turul-lal szemben). Képeretkészítési osztály. Keretkészítésre elvállal képeket, fényképeket és gobelineket.

(25)

Erkölcstörténelem

— Renaissance kor —

A hívó- és próbaéjszakák szokása.

Voltak esetek és néprélegek, melyeknél a nők házasság előtti nemi érintkezése kifejezetten megengedett dolog volt. Ez a hívó- és próbaéjszakák szokása, mely többnyire a parasztkörökben volt divatban és akkoriban egész Európában el volt terjedve. G. Fischer, egy erkölcstörténeli mű szerzője a következőképpen írja le ezeket a szokásokat:

Csaknem egész Németországban szokás a parasztok között, hogy a leányok udvarlóiknak már jóval a lakodalom előtt olyan szabadságokat engednek meg, melyeket máskülönben csak a férjnek volna szabad. Nagyon téved azonban, aki azt gondolja, hogy ezek a leányok erkölcstelenek és kegyeikkel szabadon boldogítják szeretőiket. Mikor egy parasztleány közeledik a pubertáskorhoz, rögtön körül fogják az udvarlók, akik addig fáradoznak körülötte, míg észre nem veszik, hogy egyik közülök meghallgatásra talál. A többiek akkor hirtelen eltűnnek és a kedvesnek meg van engedve, hogy a leányt éjszaka meglátogassa. A falusi etikette azonban megkivánja, hogy ez nem az ajtón, hanem az ablakon keresztül történjék.

Ez a fáradságos vállalkozás a szeretőnek egyelőre nem nyújt más előnyöket, minthogy néhány óráig elbeszélgethet a leánnyal, aki egész idő alatt felöltözve fekszik az ágyban és őrizkedik Ámor minden csintalankodása ellen. Mikor elaludt, a fiúnak azonnal távoznia kell és társalgásuk csak lassan lassan válik élénkebbé. Az idők folyamán a leány a falusi tréfák és csintalanságok közepette alkalmat ad kedvesének, hogy tudomást szerezhessen rejtett szépségeiről, meglepeti magát könnyű ruházatban és végül megenged neki mindent, amivel egy nőszemély a férfi érzékiségét kielégítheti. De itt is megfigyelhető egy bizonyos lépcsőfokozat, melyet részletezni azonban tiltja a józanság. Könnyen lehet azonban következtetni a „próbaéjszaka” elnevezésből, így hívják ugyanis az utóbb említett összejöveteleket, míg az

előbbenieket tulajdonképpen „hívóéjszakának” nevezik.

Sokszor azonban megtagadják a leányok kedvesük utolsó kívánságát, mindaddig, míg az erőszakot nem használ velük szemben. Az ilyen küzdelmet sokszor drágán fizeti meg a fiu, mert nem kevés fáradságába kerül egy parasztleányt legyőzni, aki még nem ren-

delkezik azzal a kéjes érzékiséggel, mely az asszonyokat máskülönben oly gyorsan lefegyverzi...

A próbaéjszakákat minden nap tarthatják, a hívóéjszakákat azonban csak vasár- és ünnepnapokon és azoknak előestéin. Az első addig tartanak, míg mindkét fél kölcsönösen meggyőződik egymásnak a házasságra való fizikai al-

— Eredeti felvétel —

kalmasságáról, vagy míg a leány teherbe jut. A legény csak ekkor kéri meg a kezét és csakhamar következik az esküvő.

A parasztok között nagyon ritka eset az, hogy valaki elhagyjon egy leányt, akit teherbe ejtett. Magára vonná az egész falu gyűlöletét és megvetését. Az azonban gyakran előfordult, hogy egy-két próbaéjszaka után kölcsönös megegyezéssel elválnak egymástól. A leány ezzel nem kerül rossz hirbe, mert csakhamar megjelenik egy másik, aki szívesen megkezdí vele újra a regényt. Csak akkor tesznek rá képes megjegyzéseket, ha a próba-időt több ízben is eredménytelenül tartotta meg.

Fischer szerint a szászoknál már régebben is szokásban volt, „hogy a vőlegény egy éjszakát tölt a menyasszonynál az esküvő előtt és csak azután dönt arról, hogy elvegye-e feleségül, vagy sem.

Fentebb kifejezetten hangsúlyoztuk, hogy ezen szokások többnyire csak a parasztoknál voltak divatban. A 15 és 16. században azonban a városi polgárságnál is találkoztunk velük. Olaszországról azt mondják a történészek, hogy az olasz polgárok kedveseiknek önmegtartóztató próbaéjszakákat engedélyeztek és ugyanilyen szokás uralkodott sok helyen a patriciusoknál is.

Hogy Franciaországban is el volt terjedve ez a szokás, bizonyítja egy ófrancia költemény, mely a következő kérdéssel foglalkozik: Egy hölgy megengedi kedvesének, hogy egy éjszaka megossa vele az ágyát és pedig mindketten tout en nu. Meztelenül mutathatja meg magát a férfi, éppen úgy megmutatja magát a nő is neki, aki beleegyezik, hogy az egész éjszakát a férfi karjaiban tölti, de meg kell ígérnie, hogy tartózkodók mindenről. A vita most arról folyik: melyik a kettő közül, a férfi vagy a nő hozta ilyen helyzetben a nagyobb áldozatot, ha a feltételeket tényleg betartották.

Németországra vonatkozólag irásos bizonyítékok, bírósági ítéletek vannak arra nézve, hogy ezek a szokások fenállottak. Barbara Löffelholz szerelmi és házassági ügyé-

ről van itt szó, mely ügy nagy felűnést kellett akkoriban. A feljelentő Stromer Zsigmond szerint ugyanis Barbara házassági ígéretet tett neki és azt nem váltotta be, mert egykori kedvese később meg gondolta magát és letagadta, hogy valaha is ilyen ígéretet tett volna. Így került a sor egy hosszú ideig tartó pereskedésre. Bennünket csak annyiban érdekel ez az ügy, hogy a per folyamán többször is megemlékeztek a két szerelmes által megtartott „hivóéjszakákról”, mert egy ilyen éjszakán, mikor együtt feküdtek a fiatal és csinos Barbara ágyában, történt volna leány részéről a sokat vitatott házassági ígéret. Ezen hivó éjszakáról Dr. Reicke a hivatalos akták alapján a következőket mondja:

„Barbara beismerte, hogy panaszt éjszaka a szobájába beengedte és ha kezdetben csak két órán át tartotta is magánál, később nyolc teljes éjszakát számítottak össze, melyet együtt töltött a panaszsóssal. Vádlott ezt beismeri, azon kijelentéssel, hogy ezek az összejövetelek a tisztesség jegyében folytak le...

Imhoff Pál és felesége — Barbara közeli rokonai, kiknek lakásában vádlott kedvesének éjjeli látogatásait fogadta, az akkori idők naív erkölcsi szerint ki-be jártak Barbara szobájában, leültek az ágyára, egy szobában aludtak vele és a panaszsóssal.

Kiegészítésül még hozzátehetjük, hogy ezek az intim éjszakai látogatások egy előkelő nürnbergi patricius házában történtek, hogy a bíróság a két fiatal gyakori együtt-fekvésében semmi súlyos dolgot nem talált, sem bizonyítékot arra nézve, hogy Löffelholz Barbara ezáltal akarta volna kifejezni azon szándékát, hogy később Stromerhez férjhez menjen, mert panaszt keresetével elutasították.

A polgárság és parasztság között azonban nagy különbség volt e szokások tekintetében. A parasztoknál például meg lehet állapítani, hogy mikor leányaiknál az érettség beállott, lehetőleg félreeső szobácskát jelöltek ki a számukra. Már ebből következik, hogy legtöbb esetben rövidebb vagy hossz-

szabb idő alatt valódi „próbára” került a sor. Ugyancsak következik ebből, hogy ezeknél az összejöveteleknél nem voltak valami tartózkodók, sőt ellenkezőleg, úgy a fiú, mint a leány sokszor állati dühvel elégitették ki vágyaikat. És mert a szülők ezt tudták — hiszen ők is így csinálták valaha — és mert tapasztalatból tudták azt is, hogy ha a fiú egyszer leányuk érzékeit felébresztette, az mindent el fog felejtetni, még azt is, hogy a szomszéd szobában szülei és kiskoru testvérei tartózkodnak, akik aludni akarnak és mert a szülők végül — és ez a legfontosabb, egészen természetesenek találták, hogy a szomszédék Hanzija az ő Gretejük ágyába fekszik, mikor is más dolgokat üznek egymással, mint a Miatyánkot imádkozzák, ezért küldték Gretet, mikor a férfi utáni vágy elfoglalta, egy félreeső szobácskába.

A hivó éjszakák szokása a polgárságnál már másképpen folyt le. Itt nem annyira a tényleges „próbáról” volt szó, midőn egy érett leány szimpatikus udvarlójának megengedte, hogy éjszakánként bemenjen a szobájába, később pedig azt is, hogy mellé feküdjön, hanem a flirt durvább formájáról. Erre nemcsak a nevekől lehet következtetni — „szüziesség együtt-hálás”, vagy „együtt-hálás hűségre és bizalomra”, hanem abból is, hogy mint a Barbara Löffelholz esetében is láhattuk, ezen éjszakai összejöveteleknél az ágy szélén egy „gardedame” aszisztált. De ez a védőszellem volt olyan megértő, néha-néha egy időre elhagyni a szobát, természetesen azért, hogy a flirtelők kölcsönös intim tréfáinak, melyek egy ilyen együttfekvéstől elválaszthatatlanok, nagyobb játékeret engedjen.

(Folyt. köv.)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 26

Ne utazzon el
a legujabb

„HERMES”

vasuti menet-
rendkönyv nélkül

NŐURALOM

(17)

— Regény —

Puha, meleg combjaira, karcsu lábszáraira és illatos fehérneműjére, rózsás bőrére, tényleg: Ágnesnek igaza volt, mert nagyon bájosan nézett ki.

Azon az estén én segitettem Mademoisellenek az öltözködésnél. Soha még ilyen fenségesnek nem láttam, úgy nézett ki, mint egy királyhő.

Természetes, hogy első pillantása Beatricére eselt és meglepettnek látszott.

— Nos, kisasszonyom, hogy van az, hogy ez az egyetlen szó annyira lehangol? Hiszen annyira hangoztattad, hogy ez mennyire közhasználatban álló szó.

— Mademoiselle, Ön nagyon jól tudja, hogy egy szabad nő...

— ...sohasem lehet szajha. Ez igaz. De te világosan megmagyaráztad, hogy itt nem szajháról van szó, vagy valami ilyesfélérről, hanem egyszerűen csak egy prostituáltról.

— Ez sok! Ezt a szégyent nem élem túl! — kiáltott Beatrice magánkivül a haragtól. Engem prostituálnak nevezni, — le akarta lépni a táblát, de Mademoiselle megakadályozta ebben.

— Megtiltom neked, hogy levedd. Nem akarom feltételezni, — mondta könnyű gunnyal, — hogy kifogásaid valótlanok lennének a szó alkalmazására vonatkozólag. Tehát légy szíves csak megtartani a táblát. Ki tudja, talán vacsora után találkozik valaki, aki hajlandó lesz az öledbe aranyakat önteni. Például Julia, — aztán hozzám fordult:

— Julia, mennyi zsebpénzed van még?

— Julia leány, — felelte Beatrice kedvetlenül és abban a reményben, hogy Mademoisellet ingerelje.

— Julia hermaphrodita, — viszonzta az. — Különben majd meglátjuk, hogy kinek van igaza.

— Soha! — kiáltott Beatrice a füle tövéig elpirulva.

— Ha azt hiszed, hogy ő nem elég erős, kereket húzunk egy másikat is. De most menjünk vacsorázni. Julia, te vezeted Beatrice „asszonyt“, Maud, te engem és Ágnes megy elől.

E szóváltás alatt mi többiek nyitott szájjal és nagy szemekkel bámultunk és kíváncsian vártuk a fejleményeket. Még a máskülönben oly komoly Maud is félredobta a könyvet és sokat adtam volna, hogy megtudjam, vajjon mi motoszkálhat a fejcskájában.

Hirtelen felkiáltottam, mert az izgalom közben erőt vett rajtam és fájdalmasan éreztem a kegyetlen gyűrűt. A fájdalom olyan nagy volt, hogy közel voltam az ájuláshoz.

Mademoiselle megállt és csodálkozva nézett reám.

— Azt hiszem, a „házassági gyűrű“ harapta meg, — mondta Maud.

— Persze, ezt elfelejtettem. Na, Beatrice, most már én is félek, hogy nem fogod megkapni a zsebpénzt, — gunyolódott Mademoiselle.

— Julia, — mondta Beatrice kétségbeesetten — ha nem viselkedsz tisztességesen, úgy képes leszek és... leszakítom neked... azt a...

En igazán nem tehetek róla, Beatrice, — mentegetőztem.

— Kell, hogy tegyél róla... — felelte és belecsipett a karomba.

Bementünk az ebédlőbe.

A cselédek, akik kiszolgáltak, ránéztek először Beatricére, azután egymásra. De sokkal fegyelmezettebbek voltak, semhogy csodálkoztak volna. De hallottam, mint vihognak a spanyolfal mögött és az egyik leány, mikor a levest elémtette, a könyökével alig észrevehetően oldalba lökött.

Beatrice mellettem ült. A nagy tábla utjában volt és ha a kanalat a szájához emelte, rendszerint kiöntötte a levest, annyira reszketett és annyira ideges volt s mindez amiatt az egy szó miatt.

Étkezés alatt Beatrice szokatlanul hallgatag volt, ugyszólván mogorva. Törtem a fejemet azon, vajjon mire gondolhat. Sokkal jobban el voltam foglalva a saját gondolataimmal, semhogy részt vehettem volna a társalgásban, mely anélkül is sokat szenvedett Beatrice bűnhődése miatt. Bármilyen témát vetek is elő, csakhamar abban is hagyták és a figyelem ismét csak a plakát felé fordult.

Beatrice többet ivott, mint evett. Egyik pohár vörösborot a másik után öntötte le a torkán, ami nem kerülte el Mademoiselle figyelmét. De ő nem ereszkedett le soha annyira, hogy ilyen dolgokba beleavatkozzék. Ezt reánk bízta és a mi megítélésünkre, habár szívesebben elkerülte a mértéktelenség következményeit.

Csakhamar tisztában voltam azzal, hogy Beatricében tényleg meg volt a romlottság olyan mértékben, amennyire feltételezték róla. Kényszerítették, hogy prostituálnak adja ki magát és ő végig is akarta játszani ezt a szerepet.

Tudtam, hogy a nagy mennyiségű bor, melyet elfogyasztott, teljesen beszámíthatatlanná fogja tenni. Ivott, ivott és viselkedése csakhamar elárulta, hogy már nem volt teljes értelemnél.

Mielőtt még vége lett volna a vacsorának, olyan egyenesen ült, mint egy gyertya, piros arccal, kissé összeborzolt hajjal és lángoló pillantásokkal. Formás lábait szétvetette és szemeit félig lehunyta.

Maud és Ágnes csodálkozva nézték, Mademoiselle jókedvűnek látszott, nekem pedig nagyon megrémült arcom lehetett. Nem akartam, hogy

Palma Ami az autónál a (20) gyalogjárónál a Palma-sarok!

Beatrice valami bolondságot csináljon, pedig látszólag a legjobb úton volt ehhez.

Anélkül, hogy tulajdonképpen szándékomban lett volna, megragadtam az első alkalmat, hogy félretoltam a poharát. Ugy csináltam, hogv senki se vegye észre és csak azért, hogy gyengéden figyelmeztessem őt.

— Te számár, te! — kiáltott rám. — Megint reám akarod önteni a poharat? Megint néhány pofont akarsz kapni? Hagyd békében a poharamat!

Kétségbeesetten álltam el szándékomtól. Lehangolt, hogy jószándéku beavatkozásom nem sikerült, és még jobban dühösített az, hogy pofonokat kaphatnék olyan valakitől, aki jobban ellenőrzésre szorult, mint én.

— Julia, — mondta Mademoiselle — vigyázz! Mert különben legközelebb Beatrice máshol fog megverni.

— Meg is fogom tenni! Az ölembe fektetem és alaposan befütök neki.

Hátratul a széket és késznek látszott fenyegetését rögtön végre is hajtani. Igyekeztem elmene külni a közeléből. Mademoiselle, aki nagyon jól ítélte meg Beatrice állapotát, mosolyogva harapdálta az ajkait. Ez volt az a veszedelmes mosoly, melyről tudtam, hogy nem jót jelent.

A lakószobában Beatrice egy alacsony, kényelmes székbe vetette magát és egy folyóiratot vett a kezébe, melyben néhány pillanatig lapozgatott. Maud és Ágnes a zongorához ültek. én pedig egy zsámolyra Mademoiselle lábaihoz. Beatrice csakhamar elszunyadt, Mademoiselle pedig egyre jobb kedvű lett.

— Julia, — sugta halkan — hogy van az, hogy nem felejtet el a szoknyádat, mikor ilyen csábító képet látsz magad előtt? Nézd meg csak az unokahugodat! Milyen pompás látvány! Milyen sokatigézően kandikálnak ki a térdei a szoknyája alól. Nem látod, hogy mennyire vágyódik az ölelés után?

Beatrice helyzete tényleg csábító volt. A felcsuszott szoknya látni engedte formás lábszárait, térdeit szétvetette és karjai a karosszék támlányain feküdtek. Hófehér mellei szabályosan emelkedtek és süllyedtek és ezzel együtt a tábla is, melyen az a rettenetes szó állott. Lecsukott szemekkel és félig nyitott szájjal, melyet édes mosoly szépített, feküdt ott.

Tényleg nagyon vonzó és csábító volt, gyönyörű alakja isteni élvezeteket sejtetett.

— Hogyan felejthetném el, hogy leány vagyok? — kérdeztem nevelőnőmet, felébredve az édes álmodozásokból, melyekbe Beatrice ringatott.

— Hogyan? — mondta Mademoiselle gunyosan. — Hát nem felejtetted el akkor is, mikor velem, a mamáddal és Mauddal volt dolgod? — mosolyogva nézett le reám.

Hirtelen valami sejtés ébredt fel bennem. Ez megint valami rejtett játéka lesz Mademoisellenek, hogy megfogjon és megtudja, miként állnak a dolgok köztem és Beatrice között. Már megtanultam jól ismerni az asszonyokat és tudtam, hogy mosolya gyanút és féltékenységet jelent.

Fejemet Mademoiselle ölébe fektettem és Hamlet szavait sutlogtam:

— „Szép gondolat, egy leány lábai közt feküdni”. — Ez mind nagyon szép, Julia. De mire való akkor a szoknyád?

Elpirult mikor ezt kérdezte.

— Hiszen Ön az, aki viselni kényszerül.

— Nem szeretnél egyszer félrelépni, Julia?

Igazán nem szép Öntől, Mademoiselle, hogy így forgatja a dolgokat. Eddig azt hittem, hogy... férfi... vagyok.

— És most belátod, hogy nő vagy, amit különben lord Ridlington még be fog bizonyítani neked.

— Lord Ridlington! Azt hittem, hogy Ön azt mondta: Lady.

— Persze! De az még a Mauddal való kalandod előtt volt. Azóta megraboltak a nemedtől és most már az ő támogatását kértem, nem a feleségét.

— Ah, Mademoiselle! — és arcomat bájos nevelőnőm ölébe furtam.

— De, Julia, mi lett a lovagiasságodból? Hoszsza ideje már, hogy korbácsot kaptál, — legalább is tőlem — és azt hiszem, hogy ismét elő kellene vennem a vesszőt, hogy kissé fefrissítselek. Ott alszik egy hölgy. Talán a gyűrű akadályoz meg abban, hogy előjogaidat élvezhessed. Gyere, hadd távolítsam el. Hát egy fiatal hölgy hiába tűntesse fel magát, mint „prostituált” előtted?

Fel kellett állnom, Mademoiselle eltávolította azt a rettenetes készüléket, de ezzel még nem elégedett meg. Játsszani kezdett velem és ügyes kezével csakhamar izgalomba hozott.

— Most menj Beatricehez, — parancsolta — és csinálj amit akarsz, amennyit tudsz. Ha nőgatásra lesz szükséged, jegyezd meg, hogy alapos okod lesz visszaemlékezni egy bizonyos padra és az én korbácsolomra, ha el nem felejtetted, hogy leány vagy.

Egy pillanatig nagy zavarában voltam. Mit tudhat Mademoiselle? Hogyan tehetném egy lánynyal, akivel el vagyok jegyezve, ezt, amit ő akar?

Mondjam meg őszintén, hogy a jövődöbeli feleségemmel nem bánhatok így? Akkor meg itt van Maud és Ágnes, hogy reám rohanjanak. Főleg Maud. Emlékszem még arra a jelenetre az erdőben. „Szabad neki a nővérünkkel úgy bánni, mint egy szajhával?” — kérdezte akkor Beatrice. És kényszerítetl, hogy Ágnes előtt alaposan megvilágítsam e kérdés jelentőségét.

— Előre! — mondta Mademoiselle. Felállt, rámutatott Beatricere és a popómra ütött, mintha kis gyermek lennék. Nem haboztam tovább. Engedelmeskednem kellett és átengedtem a sorsnak, hogy kihuzzon a hinárból. Mert sokkal jobban szerettem Beatricét, semhogy megbántani tudtam volna.

És mi lehetett volna nagyobb megbántás, mint

Kató mint

c. legujabb Bán-dor kö
egész tömege érkezik és a m
kintettel az eddigi szokásos

150 péld

helyett, ugy ez a könyv, min

300 péld

jelennek meg, az eddigi diszes ki

Kató mint

c. könyvből tehát 300 kéz
nik meg, tisztára gyűjtők és
amit csak előzetes megrende
ára utánvét mellett beföldön

Azonna

egy lapot és rendelje meg a
15—20-ika között ke

erőszakot követni el rajta, miközben az ominozus tábla a nyakán lógott.

Természetes, hogy izgatott voltam, de az ész uralkodott a szenvedélyen.

— Mademoiselle! Hiszen Ön engem büntet, nem Beatricét.

— Bolondság! — felelte. — Beatricét nem vertem meg, de téged megverlek, ha ilyen gyáva fickó leszel.

— Erkölcstelenség lenne.

— Ugyan, Julia kisasszony. A szerelem sohasem erkölcstelen. Vagy talán nem tetszik neked az unokahugod?

— Azt hiszem... hogy... hogy nagyon is.

— Akkor mond meg nekem, — vágott vissza Mademoiselle — mit tartsak arról az esküről, amit nekem tettél? — mintha villámütés ért volna.

Tántorogva, szó nélkül odamentem Beatricéhez és elébe térdeltem. Átfogtam a karjaimmal és megcsókoltam a száját.

Mormogott valamit. Ujra megcsókoltam. Álmosan nyitotta fel a szemét és reám nézett.

— Te vagy az, Julián? — ő is átélt, de észre lehetett venni rajta, hogy nincs tisztában az-
zal, hogy hol van. — Éppen olyan szépet álmodtam. Csókolj meg még egyszer, te kedves, kedves fiu! A többiek már bizonyára lefeküdtek. Hol vagyok tulajdonképpen? Mi van itt a mellemen?

Ismételten megcsókoltam és ő viszonzta. A szoknyája alá nyultam és felcsuszattam a kezemet.

— Oh, oh, oh! — sóhajtott, — milyen szép! Kéjesen mozgolódott ide oda.

Tovább játszottam vele.
— Te, muszáj — megcsókolnod...

— Beatrice! — kiáltott rá Mademoiselle.

Az ismerős hang hallatára összerezzent és dörzsölte a szemét. Még mindig előtte térdeltem.

— Azt hiszem, álmodtam, — szólalt meg azután. — Julia, te haszontalan kölyök, hogy mertél így rámtámadni?

— Szép álmok ezek egy fiatal hölgnél. Csókolj meg ottan! Hol, ha szabad kérdeznem? — folytatta Mademoiselle.

— Mademoiselle!

— És mi van a táblával? Ül azonnal vissza a helyedre és emeld fel a szoknyádat. Hamar!

— Miért ne tenném? — felelte Beatrice kétségbeesetten és bájos gondatlansággal, miközben végrehajtotta Mademoiselle parancsát.

— Na itt van, — kiáltott Mademoiselle — Maud, Ágnes, nézzétek csak a nővéreteket! Nézzétek csak, hogy odaadja magát az első jöttment ölelésének, aki erre kéri. Utálatos, becstelen teremtés, te. Azonnal menj a szobámba! És te, Julia, kövess engem! Ez tehát a regény hősnője, tényleg prostituált! Tehát erről beszéltetek! Mindjárt gondoltam, hogy több rejlik mögötte, mint elhí-
tetni akartad velem, Maud.

— Sajnos, így van, Mademoiselle, — mondta az. De Mademoiselle félbeszakította:

— Feküdj le és te is Ágnes.

Beatrice, aki szokva volt már, hogy mindig bűnbak legyen, szó nélkül visszahúzódott. Maud és Ágnes jóéjszakát kívántak és egyedül hagytak Mademoisellevel. Mikor kimentek a szobából, Mademoiselle haragosan fordult hozzám.

— Megcsókoltad már Beatricét úgy?

Az az éjszaka, melyen megtörtént, merült fel az emlékezelemben és az a verés is eszembe jutott, melyet Ágnes Beatrice parancsára az erdőben rámért és...

— A felelet fölösleges, leolvasom az arcodról. És Ágnes?

— Igen, — nyögtem ki, leghorgasztva a fejemet.

— Tehát: Maudot, és engem és Elisét és a mamádat, szóval minden nőt, aki az utadba került. Ez már mégis túlzás volt, hiszen mindig tőlük indult ki a dolog és nem tőlem.

— Gyere te is a szobámba!

Mikor bementünk, Beatrice a kályhánál állott. Mademoiselle rögtön rátámadt:

— Vetközz le teljesen!

Beatrice sirni kezdett.

Mademoiselle kihuzott egy fiókot és elővette a korbácsát.

Mikor Beatrice ezt meglátta, felgombolta a bluzát és vetközni kezdett.

— Az inget is vedd le! — parancsolta Mademoiselle.

Vérvörösen, de minden habozás nélkül engedelmeskedett és ezzel megmenekült a veréstől. Mademoiselle letette a korbácsot.

Rábámultam Beatricére. Nagyon bájos volt és bájoságát csak növelte zavarodottsága. De nemcsak leányos szemérmetessége és ijedt arca szolgált előnyére külsejének. Cipőkben és magasszaru selyemharisnyákban, máskülönben azonban teljesen meztelenül, állott ott és a harisnyák csak kiemelték testének meztelenségét.

— Julia, — mondta Mademoiselle, ne állj itt úgy, mintha megkövültél volna és ne bámulj úgy, mint egy idióta. Szavamra, a türelmemnek mindjárt vége lesz. Huzd le az unokahugod harisnyáit és vetközz le te is.

Mikor hozzáértem Beatrice gömbölyű tagjaihoz, szívem vadul dobogott és forogni kezdett velem a szoba. Rendkívüli izgalomban voltam és a bájos pillantások Beatrice félig lezárt szemeiből, növelték szerelmi vágyaimat és elárulták az ő állapotát is. Láttam, hogy kellemes neki, hogy végrehajtom Mademoiselle parancsait. Lábai erősen a kezembe nyomta és éppen ezeket az akaratlan becézgetéseket találtam már akkor is és azóta is a legellenállhatatlanabbaknak és legcsábítóbbaknak.

(Folyt. köv.)

nt asszony

or könyvre a megrendelések és a meglepő sikerre való te-
kásos

példány

nyv, mint Bán-dor többi könyvei

éldányban

diszes kiállításban és tartalommal.

nt asszony

0 kézzel számozott példány jele-
jtők és könyvbarátok részére,
megrendelésre szállítunk. A könyv
elföldön 100 és külföldön 150 lei.

nnal írjon

e meg a fenti könyvet, ami e hó
özött kerül szétküldésre.

M e g t é r é s

— I r t a : „B A B Y” —

Valahonnan, messziről harangszót lopott be ablakán a kora tavaszi szellő.

Tekintete nekifeledkezett az uccának. Künn nyüzsgő emberáradat. Hangos trécselés, felkuncogó vigság, ünnepi zümmögés tódult be a szobába.

Elmerengett. — Régen volt. Ma már egy örökkévalóságnak tűnt. Hogyan jött, mint történt... szinte már elfeledte. Csak egyszerre itt volt! Beleszédült a szép asszony karjaiba, mint lángba az éjji pille.

Megsimogatta őszülő halántékát. Még mindig szép volt ez a kéjráncokkal barázdált férfi arc. De már fáradt és józanodó.

Éppen ilyen volt az a tavasz is. Napfényes és hideg. Kicsi falujukban olyan édesen tudott tilinkózni a harang! Készültek mind a templomba: az édesanyja, kis huga, Katinka és ő. A ház előtt ismeretlen fényűzésről mesélő nagy autó állott. Elhaladtak mellette. Csak éppen Katinkát szorította kissé az autó mögé, hogy beszívja még egy kicsit ajka mézét. Összefonódtak és a szerelmesek áhítatával itták egymás csókjait. Egyszerre csak üde, felcsattanó kacagás tépte szét ajkaikat. Az autóban lefátyolozott uri dáma ült. Odaintette őket és kárminpiros ajkai mögül elővillanó gyöngyszemfogaival rájuk mosolygott. Megsimogatta Katinka arcát, őt meg behívta a kocsiba maga mellé. Tétovázott. De Katinka biborpirosan futott már messze, az asszony lilium fehér bársonyos kezével vonta be a bársony ülésre.

— Hány éves?

— 20, dadogta.

— Vőlegény?

— Még nem. De...

Az asszony édeset kacagott. Hátravetette magát az ülésen és felévilantotta boszorkány fényű szemeit. Illatos volt, gyönyörű volt és szokatlan, a fiu megszédült tőle. Csak nézte, bámulta, megbűvölten.

— Tanító? kérdezte mosolyra tömpítva kacaját.

— Nem. Segédjegyző. — Pirult, mint a falusi kamaszok.

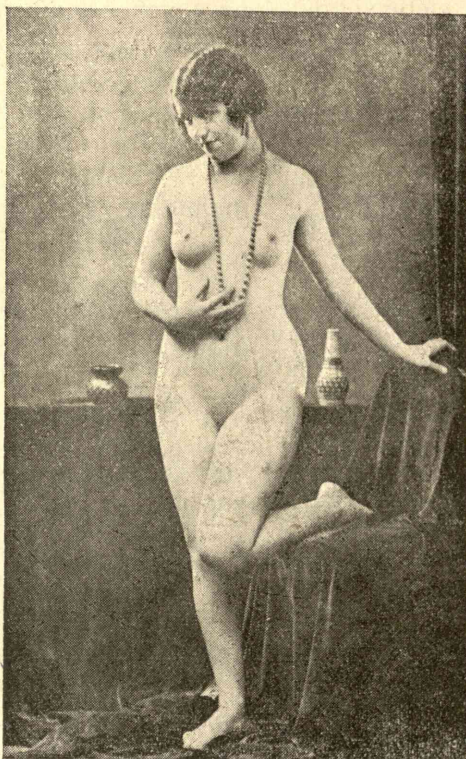
— Városban, mióta nem volt?

— Igazán? Iskolában utóljára? Persze így nem is ismeri a város miliő báját! Pedig be szép! Csupa fény, csupa csillogás, zaj, pompa, szórakozás... gyönyörű!

Ő nézte az asszonyt és utána sugta: „gyönyörű!”

— Nem akar velem jönni a városba? Szükségem lenne egy titkára.

Belemosolygott a fiu részeg szeméibe és választ se várva intett a

Eredeti felvétel

sófürnek. Megindult az autó. Lágyan, ringatva siklott, csuszott az országúton. Már az erdő felé járt és ő még mindig lenyűgözve bámulta az illatos városi asszonyt?

Az odacsuszott melléje, belekarolt, odasimult hozzá, az egyik kezével megsimogatta égő arcát, aztán lágyan, finoman... rátapasztotta ajkát ajkaira. Kábultan élte át a furcsa édes percek. Azt hitte álmodik.

Már órák óta bugott az autó. Az asszony ölében pihent megzavart

feje és maria, égette, menybe emelte és pokolba taszította az ismeretlen asszony csókja.

Álom volt.

Az is álom volt, amikor este egy mesebeli kastély kapuján siklott be az autó és az asszony szinte karjaiban vitte fel a szőnyeges lépcsőn a fényes, csillogó szobákba.

Aztán álom volt az is, amikor lágy selyembe burkoltan suhant be a párnákkal bélelt, illatos kis szobába és maga mellé ölelte a fiút. Lassan bontotta le róla a belső izzás a kis kabátot, majd a mellényt és zavarosan türte az asszony furcsa, izzó pillantásait, mintha azok bőrét égetnék, úgy perzselte az a tekintet.

Már nem tudta, mi történik vele, amikor meztelen testét érezte karjaiban. Parancsszóra, vagy önszántából tépte e ki magát ruháiból, hogy azután kemény, barna férfi bőrén érezze az asszony lágy selymes, kerek karjait, majd perzselőn az asszony testet!

Összepréselte ajkait, hogy a gyönyör kiáltássá ne csucsosodjon, amikor föléje siklott az illatos, uj, ismeretlen gyönyört kínáló hus! Harapta, tépte az édes fehér bőrt! Megőrizte az asszony bugása, apró sikolya, simulása, turbékolása! Már tépte a formás melleket, préselte a felt, gömbölyű combokat... Ájultá harapta, szívia, ölelte magát... hajnalig.

Reggel nehéz fejjel ébredt. De kereste az asszonyt.

Ezerszeres varázssal lepték el az éjszaka emlékei és megvadultan futott keresztül az üres szobákon, míg csak rá nem talált.

Selyem takarókkal fedett, lágy kevertet, csipkés csodában fektült.

Odabukott ajkaival a csipke nem takarta karokra. Az asszony karjaiba vette megmámosodott fejét és rátapadt szívva, tépve, harapva szájjával, ajkaira!

Ujra ködök borultak agyára. Rózsás, mámos ködök és az ölelésre nyilott nőstény combjait odapréselte a maga gyönyört váró teste alá.

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE

KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt temesvári sör. Menü-rendszer. Kis menü 40 lei, nagy menü 60 lei. Szíves párlfogást kér

Blau Gyula.

Tobzódta. Álmodta. — Nem. Álmodott. Sókáig, nagyon sokáig. Hetek... hónapok, vagy talán évek is multak, míg felszakadt agyáról a köd.

Talán az asszony unta meg. Talán más történt, de elküldték. — Az inas rásegítette a finom felöltőt — amit már az asszony csináltatott számára, — kezébe adta drága kalapját és keztyűjét, kinyitott előtte egy kis kapu, előtte a nagy autó... annak is megnyilott az ajtaja, kattánás és megindult a bársony bölcse. Valahol a város végén egy hatalmas ház előtt állottak meg. A sofőr csak annyit mondott, hogy „második emelet, ajtó három” és elrobogott. Ő felbotorkált. Idős asszony fogadta. Betesékelte egy egyszerű hónapos szobába, megkérdezte mit parancsol, aztán becsukta maga mögött az ajtót és ő még kábábban és értelmelenebbül bámult a plafonra, mint akkor régen, a selyem szoba kerevetére.

Azóta már évek multak. Erre már jobban emlékezett. Nehéz évek. Kéreste az asszonyt. Nagyon sokára talált csak rá... más karjaiban.

Feledni akart. Új asszonyt, illatosat, uri nőt keresett. Jöttek. Sokan, nagyon sokan. Szőkék, barnák, vörösek, feketék... mind, mind asszony, nőstény, illatos... de egyse ő...

És multak az évek és szaporodtak a ráncok. Nem mert haza menni.

Már a pusztá gondolatra is szégyen-pir futotta be arcát. — Nem lehet, „így” nem mehet!

Dédelgették, becéztek, imádták az asszonyok. Telt selyem nyakkendőre és gyémántos melltűre Folyt a pezsgő és ölelte az asszonyokat. De a pezsgő ize mind keserűbb lett és az asszony csókja fagyos. Minden megölelt asszony után új fehér szál jelent meg a homlokán. Utálta magát, de már nem volt kiút.

Befordult a szobái felé. Pompa, fény és kényelem. És mind az asszonyoké. Nehéz kereset. Még nehezebb iskola tanítása! Drága tandíjat fizetett érte: a fiatalságát és a tavaszt!

Minden tavasz kinokat hozott. Nem volt illata a virágnak, mert nem érezte a parfüm tengertől! Nem simogatta a nap melege, mert a kéjek izzása égette, sorvasztotta testét.

Már nem érezte a tavaszt.

És most itt állott a mult felé forduló lélekkel és a lelkén egy nagy, gennyedő sebbel.

— Haza! — sikoltott benne valami, de elhallgatatta egy keserű mosollyal ezt a tiszta hangot.

A csókok asszonyát, aki belelopta vérébe a kék gyilkos mérget, már nem is gyűlölte. Elfeledte szeretni, gyűlölni, megvetni... csak éppen emlékezett rá

Olyan lágyan simogatta homlokát az április szellő, mint azt soha asszony nem tette. Egy pillanatra

szinte érezte az ibolyák illatát. Becsukta szemét és zavartan, ijedten, törölte le arcáról a megtisztulás sós cseppjeit.

— Haza! — tombolt benne valami ünnepi melegség. — Haza!

Sietve kapta magára kabátját, zsebébe tömött pár apróságot, kis táskába gyömöszölt néhány fehérneműt! Kapkodva zárta be az ajtót és nekifutmodott az uccának, mint, akit kergetnek!

Éppen indult a vonat. Még felugorhatott.

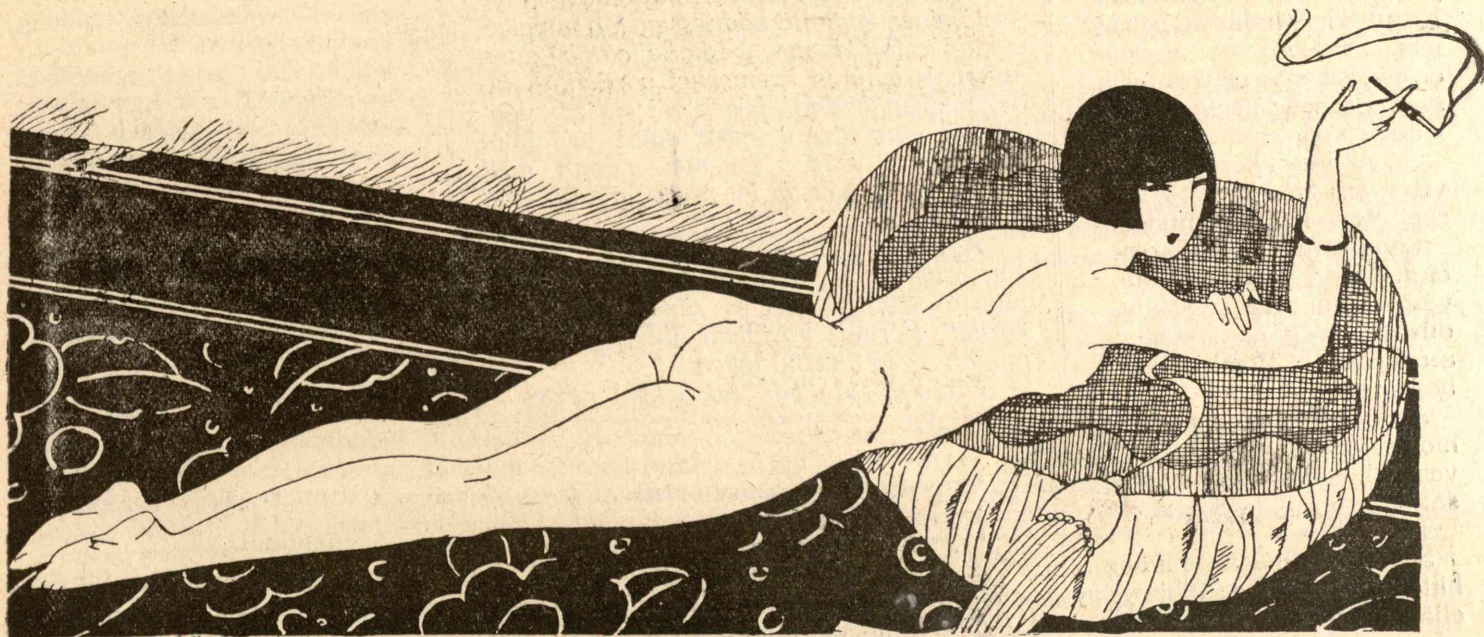
A kis állomás, ahol lágy hangzásu falu nevét kiáltotta a kalauz úgy fogadta, mintha misem történt volna.

A kis kertes ház, a tulipánok... az eperfa, minden úgy, mint régen. A tornácon összeomlott, fehér haju asszony, hideg, megfagyott tekintettel terítette a virágos asztalt. Az anyja.

Nem szólt egy szót se. Kihozott még egy csészét és betöltötte. Nem kérdezett, nem várt szavakat, meglepetést.

Mesélgetett: — A hugod már 5 éve férjnél van. Putnoki András vette el. Derék ember. A birtok jól terem. Kislányuk van. Három éves. — Katinka? Összepréselte a száját a kicsi fehér asszony. Elment. Utánad, a városba. Táncosnő valahol. Azt mondják, hogy minden este az asztal alá issza magát...

Csend lett. Rémult, bocsánatkérő csend.

— Délutáni pihenés —

Old meg a hajadat...

Táncos, szerelmes éjszaka volt Nizzában. Virágos kocsi-kön szép-lábu, bűnös és szent asszonyok ültek illatosan. Meztelen válluk márványként villogott a szürkület enyhe árnyaiban.

Egy gótstilben épült villa előtt egy férfi állt, hajába itt ott fehér szálak vegyültek s ajkára melankolikus mosolyt kényszerített az élet. Amint így jókedvűen, kacagón zugott körülötte minden, fájón és busan az életre gondolt, mely messze szaladt tőle...

Eldobta cigarettáját. Belebámult a kocsisorba és az alkonyatba.

— Milyen hosszú ut az élet, — gondolta — és nincs újra, ami volt. So-hase is lesz. Elsuhan minden. Lehunyta szemét az alkonyodó estében. Hoszszan, halkán felsóhajtott...

Ezelőtt tíz évvel az élet tavaszra járt, egy messzi fény fehéren közelgett, az uton alloé bokrok álltak, hívás, csábítás volt minden. Panasztalan fehér lelkék égtek, biborserlegbe szökött a habzó bor. Akkor... Egy szeszélyes éjszakán...

Ismeretlenül egy leány jött hozzá, szőke és szűz. Nagy, titkos tudások égtek fekete szemeiben, ajka, picí élveteg ajka csókra nyílt szét. Zsenge, hegyes mel-lecskéi voltak.

— A tied akarok lenni, végy el magadnak! — szólt és a lábaihoz hullott.

Lehullt róla a kis kombiné, fehér, remegő teste, vörös ajkai vártak... Haja, dus szőke haja, omlatag aranyesőként fogta körül bájos arcát...

Az övé lett azon a má-moros éjszakán, vadul, él-vezettel, teljes szerelmes odaadás-sal...

Tíz év!

Semmi és mégis minden... És hirtelen arra gondolt, hogy egyszer eljön majd az idő, mikor a csók végleg elmúl, hiszen már is mulóban van. És ősz lesz akkor minden,

éger és cipruszfák fognak illatozni és az elmenő vándort bucsuzva intik. Dantei álmok sem jönnek, hiszen muló, egyszerű minden, az élet csak egyszer van, elperme-tezzük az agyunk frissességét ócska alkalmakkal, ifjuságunk erejét, ta-

— Hola! Abel! — kiáltott mel-lette egy meleg, csengő hang. Fehérruhás, selyemsálas, szép asz-szony állt szemben a meglepett férfivel. Kreol arcában dióbarna szemek égtek, valami puha nős-ténység gögicsélt hangjában.

Abel felismerte: A sze-szélyes élet im visszahozta azt a tíz év előtti leányt.

A szállodai szobában buja öleléssel bujt mellé a nő, forró lehelete égette az arcát. A melleit ke-reste, a zsenge, hegyes kis kupokat és remegő ujjakkal markolta meg a fejlett, asszonyos emlőket.

Az asszony mosolyogva engedte, hogy kihuzza könnyű ruhájából és má-moros csókokkal borítsa a pihegő halmokat, hogy ajkai közé fogja a meg-keményedett rózsás bim-bókat és szivja mohón, éhesen...

És Abel érezte: jön, jön vissza az élet, az el-vesztett ábránd... Diadal-masan, szépen, hívóga-tóan... Nem látott, nem érzett semmit, betelt egy végtelen gyönyörrel és párdüccerővel préselte a nőt...

Lázasan, reszkető ke-zekkel vetkőztette, csó-kokkal borítva a mezte-lenné vált testet ajkától a lábujjáig... A vonagló asszonyi test kéjesen ta-padott hozzá és galamb szerű bugással fonta göm-bölyü karjait a férfi nyaka köré...

Abel diadalmasan tette magáévá a vágytól resz-ke-tő teremtetést és boldo-gan, mámorosan kiáltott fel:

— Old... old meg a hajadat!

Szöszke.

Jósnőnél.

— Nagy szomorúság fogja érni. Vigyázzon lelkem egy gazdag urra, aki száz pengőért elrabolja leg-drágább kincsét...

— Adjon rá öt pengő előleget.

A szeparében.

Hatan voltunk együtt a Moulin Rouge különszobájában.

A parketten egy angol táncosnő pro-dukálta magát. A pincértől megtudtam, hogy nem is angol, hanem francia és nagy gyakorlattal bír a szerelem terén.

Izmos, széptestű nő volt, látszott rajta, hogy nem ijed meg hat szerelemre éhes férfitől sem. Felhivattam a pincérrel, a fiuk kitörő lelkesedéssel fogadták. Felső-lítésunkra azonnal levetkőzött és az asz-talra ült a pezsgős palackok közé. Ittunk.

Formás kis meztelen testével olyan volt, mint egy boszorkány. Az egész tár-saságot extázisba hozta, csupán fogdosni engedte magát, de az ölelések elől mindig ügyesen kitért.

Mi is levetkőztünk. Most már a leány is óvatosabb lett.

Kijelentette, hogy nem tud választani közülünk, huzzunk sorsot felette. A sors-huzás rövid lefolyású és izgalmas volt. Én nyertem meg.

A széles pamlag hívogatóan intett fe-lénk és társaim már elhelyezkedtek, hogy kellőképen gyönyörködhesse-nek a követke-zendő színjátékban. Végigdőltem a divá-nyon és lehunyt szemekkel vártam. A kis nő mellém térdelt. Kis kezei először vég-telenül gyöngéden, majd egyre vadab-bul simogatták végig a testemet. Fogait mel-lembe vágta, rózsás kis nyelve a szájamba furódott.

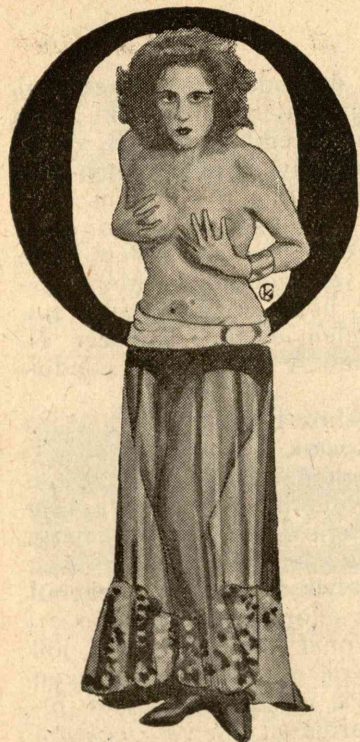
Aztán lovagló módra reám ült és las-san csuszott végig rajtam. Elnyult csodá-latosan szép testével és tüzesen csókolni kezdett. Formás karjaival lihegve szorított magához és az övé lettem...

Társaim kidülledt szemekkel néztek...

lán még emlék sem marad.

Tíz év!

És különös: ezen az estén újra arra a leányra gondolt az öregedő legény. Szűz testére. Ahogy jött, olyan furcsán, fehéren azon az éjszakán, a csókjaira, mint valami vén ábrándkergető.

ROSZ SORS

IRTA: BÀN-DOR

Nihilisták

Az öreg foglár sorban kinyitotta a földalatti cellák ajtóit és beszólt:

— Szedjétek össze a cókmokotokat és álljatok ki az ajtóba!

A megtört, sokat szenvedett foglyok különböző érzések között szedték össze mocskos rongyaikat, egyesek örültek, hogy végre meg-

szabadulnak ebből a pokolból, másokat rémülettel töltött el az a sors, mely még rájuk várt. Mert azt valamennyien tudták, hogy ez a gyülekezés mit jelent. Most állítják össze a transzportot, melyet még a mai nap folyamán Szibériába fognak indítani.

Mikor készen voltak, megindultak összeláncolt kezekkel, görnyedezve a nedves, sötét folyosón. Szinte megvakította őket a nagy világosság, mikor felértek a magas falakkal körülvett udvarba, hol már sok, hozzájuk hasonló rongyos alak várt rájuk. Külön álltak a nők, mintegy tizen, szintén megláncolva, külön a férfiak, a kis diágyerektől kezdve a szakállas aggig.

Protov, a parancsnok egy irtókával végigjárta a csoportokat és akinek felolvasták a nevét, annak jelentkeznie kellett. Szokása szerint most is folyton mosolygott, kidüllesztve tekintélyes pocakját, majd mikor a nők csoportjához ért, ördögi mosoly torzította el az arcát.

— Jól viseljétek magatokat, galambocskáim, amilyen igaz, hogy Protov a nevem, nektek Szibériában sem lesz rossz dolgotok. Ott is csak férfiak vannak, akik nagyon szeretik a szép lányokat és asszonyokat. Csak legyetek engedelmesek és szófogadók és gondolatokat vissza néha Protov bátyuskára.

A nők közül néhányan, akik csinosabbak voltak, vérhullám öntötte el sápadt arcát és szégyenkezve hajtották le a fejüket. Nekik meg volt minden okuk arra, hogy sokszor visszaemlékezzenek a kegyetlen, kéjenc parancsnokra és azokra az órákra, melyeket a hálósobájában töltöttek.

Most néhány kozáktól kísérve egy szakállas, idősebb tiszt lépett az erőd udvarába, Buchanov kapitány, annak a különítménynek a parancsnoka, mely a fogoly transzportot Szibériába fogja kíséni. Szívélyesen üdvözölték egymást Protovval, néhány percig

beszélgettek, aztán átvéve a foglyok névsorát, ismét felolvasta azoknak a neveit.

A férfiakat figyelembe sem vette. A kutyáját többre becsülte, mint ezeket a gonoszlevőket, akikre különösen azért haragudott, mert miattuk kellett ott-hagynia a fővárost, mulatozást, fényüzést és hosszú heteket tölteni Szibéria kietlen pusztaságain. Arca, melyet dus, fekete szakállá csaknem teljesen beborított, nem változott akkor sem, mikor a nők csoportjához ért, csak sátáni szemeiben villant fel valami különös láng. Nagy tapasztalatra való szakértelemmel vette szemügyre a reszkető teremteseket, szinte levetkőztetve őket szemeivel, ami érthető is volt az ő szempontjából, mert hiszen ezek voltak hivatva elüzni heteken keresztül a fárasztó nappalok, méginkább azonban a gyötrő éjszakák unalmas óráit.

Mikor készen voltak az átvétellel, párosával egymáshoz láncolták őket, úgy a férfiakat, mint a nőket, aztán betuszkolták a nagy rabszállító kocsikba és megindult a szomorú menet az állomásra, mert az ut egy részét vonattal tették meg.

Mint az állatokat zsufolták őket össze a teherkocsikba, minden ajtóban két szuronyos kozák állott, míg Buchanov kényelmesen helyezkedett el a részére fentartott személykocsiban.

*

Napokig utaztak megszakítás nélkül, itt-ott állva csak az állomásokon, hol ebédet vagy vacsorát készítettek számukra. Már nem volt bennük semmi büszkeség, az átélt szenvedések fásulttá, közönyössé tették őket, különben is a legcsekélyebb zugulódást is kancsukával fojtották el a kegyetlen kozákok.

Az egyik kocsiban egy fiatal férfi ül a sarokba huzódva. Hullámos, kuszáltan lelógó haja csaknem eltakarja szomorú arcát. Nem érdekli őt semmi, nem törődik hozzáláncolt társának halk suttogásával, csak bámul maga elé mereven, megüvegesedett szemekkel. Neki kétszeresen kínos a sorsa. Az övét még csak elviselné türelemmel, de elviselhetetlen kínokat szenved, mikor menyasszonyára gondol. Sejtette, hogy a hóhérok kezeiben milyen sorsban lehetett része, még sem hitte egy pillanatig sem, mert ismerte Szonját, aki inkább meghal, semhogy becstele nélkül éljen.

A személykocsi utáni első vagonban voltak a nők, egy öreg, fehérszakállú kozák felügyelete alatt. Érthető okokból nem tettek fiatal férfit melléjük, mert a kísértés nagy volt, hiszem heteket kellett

Ruhák száraz uton való vegytisztítását, modern gépberendezéssel a legszebben végzi:

Hoszpodár, Arad

Str. Traiescu No 13.

(18)

Str. Traiescu Nr. 13.

töltenie éjjel-nappal tiz, jobbára fiatal nő társaságában. Azokat az ártatlan szórakozásokat pedig, melyekben így is része lehetett, igazán senki sem irigyelte tőle. Mert habár már közel volt a hatvanhoz, még mindig szerette azokat a dolgokat, melyek egy nő ruhái alatt vannak, szerette nézegetni, csókolni a szép női testeket, eljátszogatni velük.

Sokat szenvedtek emiatt a szerencsétlenek, de nem tehettek ellene semmit, tehetetlenül ki voltak szolgáltatva perverz vágyainak. És ha az éjszaka sötétjében az öreg kéjenc odakuszott valamelyikük mellé, csendesen, összeszorított fogakkal türték szemérmetlen cirógatásait, nehogy a többiek észrevegyenek valamit.

Szonja társnője egy fiatalasszony volt, akivel hamarosan összebarátkozott annál is inkább, mert hiszen az egész utat egymáshoz láncolva kellett megtenniök. Az öreg kozáktól nyugodtan lehetett beszélgetni, ő nemesebb volt ebben a tekintetben, mint a gazdái, ő nem bántotta a galambocskákat, kik éjszakánként annyi kellemes órát szereztek neki. És miután úgy a fiatalasszonyt, mint Szonját is elhalmozta már szokásos megszégyenítő kedveskedéseivel, napközben mindent megengedett nekik, csupán arra vigyázott, hogy meg ne szökhessenek.

A két fiatal teremtés azzal igyekezett könnyíteni sorsán, hogy elpanaszolták egymásnak minden bajukat, bánatukat. A fiatal asszonykának még siralmasabb volt a helyzete. Az apja előkelő hivatalnok volt, hárman voltak leányok és mindahárman elvégezték a gimnáziumot. Ő volt a legfiatalabb. A másik kettő már férjnél volt, mikor ő 20 éves korában szerelmes lett egy fiatal mérnökbe és ezelőtt hat hónappal feleségül is ment hozzá. Boldogok voltak, hat hónapig folyton mézesheteket éltek, mikor egy napon megtörtént a katasztrófa. Ő nem tudta, hogy milyen dolgokba keveredett a férje — panaszolta sirva kis barátnőjének — hiszen ha nem titkolja előtte, bizonyára le tudta volna beszélni, hogy ilyen veszedelmes dolgokba ártsa magát, de nem tudott semmiről. Aztán egy délután megjelentek náluk az Ochrana emberei és magukkal vitték őket. Ő hiába hangoztatta, hogy nem tud semmiről, az asztal egyik fiókjában kompromittáló irásokat találtak és mert még ekkor sem akart vallani, nagyon megverték korbáccsal mindkettőjüket.

Férje mindent magára vállalt, hogy őt megmentse, de nem hitték el neki, hogy ő nem tudott a dologról. A többit már sejtheti Szonja is. Az alig 20 éves gyerekasszony felkeltette Protov érdeklődését és alig egy órával azután, hogy bekerült a jól ismert kis szobába, már úgy vallott, mint a karikacsapás. De hogy is tudott volna ellentállni a kövér kéjenc ördögi kínzásainak. Teljesen meztelenül vonaglott a földön és úgy kellett felemelni, hogy aláírhasa a jegyzőkönyvet.

Aztán borzasztó volt az az éjszaka — sutogta szinte eszelősen és most, a visszaemlékezésnél is szégyenpir öntötte el bájos arcát. — Milyen ocsmány is tud lenni egy férfi, ha egy nő védtelenül ki van szolgáltatva neki. Asszony vagyok, de csak bámultam és azt hittem, hogy álmodom, olyan

dolgokat követelt tőlem és tudott rákényszeríteni, hogy megtegyem. Csak egy sátán találhal ki olyan dolgokat, aminőket az a gazember művelt velem egészen reggelig. Egy pillanatnyi nyugtom nem volt tőle és reggel olyan fáradt és kimerült voltam, hogy egy tagomat sem tudtam megmozdítani. Akkor viszaküldött a cellámba és én egész nap sirtam. Este azonban ismét felhozott a szobájába. Már ágyban feküdt és azt mondta, hogy előző éjszaka nagyon meg volt elégedve velem és még egyszer élvezni akarja a társaságomat. A többit már gondolatod...

Elhallgatott és egymáshoz bujva, mint két kis árva madárka, halkan zokogtak.

A harmadik napon történt. Már közel voltak a határhoz, mikor egy este valamilyen okból sokaig álltak egy állomáson. Buchanov kapitány végigjárta a kocsikát, fogadta az örök jelentéseit, rögtön meg is hozva ítéletét, ha valamelyik fogoly engedetlenül viselkedett. Aztán betért az állomási vendéglőbe.

Egy negyedórával a vonat indulása előtt jött csak ki. Az arca tüzipiros volt és a járása nagyon ingadozónak látszott. Egy vig volgamenti nőt fűtyörészett, hadonászva a kardjával, melyet lecsatolt a derekáról és szétterpesztett lábakkal állt meg a nők kocsija előtt.

Az ősszakálu kozák jelentette, hogy már lefeküdtek, mire méregbe jött és megparancsolta neki, hogy felköltse és az ajtó előtt sorba állítsa őket. Aztán két katona segítségével feltápaszkodott a magas lépcsőn a kocsiba.

Egy homályos petróleumlámpa fénye mellett mustárgatta őket, néha-néha dörögve magában valamit. Egyesekhez odalépett és megtapogatta a mellüket, másinak a combjait, vagy ülepét és szégyenyek, mint az áldozati bárányok türtek mozdulatlanul mindent.

Tántorogva állt meg a fiatal asszony előtt. Műértően tapogatta össze fejlett, nagy melleit és úgy összepréselte ujjai közt a bimbókat, hogy felsikoltott fájdalmában.

— Ezt vidd át éjszakára az én kocsimba — parancsolta az öreg kozáknak, aztán ismét a reszkető asszonyhoz fordult. Megkérdezte hogy hívják, hány éves és durván felcacagott.

— Az uradat éppen most korbácsoltattam meg, illő tehát, hogy téged kárpótoljalak. Nem fogsz unatkozni ma éjszaka, galambocskám és ha engedelmes és jó leszel, akkor az egész uton mellettem maradhatsz. Sokkal jobban szeretem, ha nők szolgálnak ki, nem férfiak. Olyan dolgod lesz kicsikém, amilyen még az anyád mellett sem volt.

— Az ősz kozák hozzálátott, hogy leoldja róla a láncot, mely Szonjához fűzte.

— Állj meg bátyuska! — kiáltott Buchanow. — Ha már együtt vannak, hagyd úgy őket. A másik, az még nagyon fiatalnak látszik, ráfér, hogy tanuljon valamit. Vidd át mindkettőt az én kocsimba és mond meg Gregornak, hogy egy ujjal se merjen hozzájuk nyulni, mert különben megismeri a korbácsomat. Zárja be a fülkémbé őket és vigyázzon rájuk.

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

Figyelemre sem méltatva többé őket, megfordult és nagy fáradsággal lemászott a kocsiból. Az állomás már sötét és üres volt és így senki sem látta, mikor a két szerencsétlen nőt átszállították a parancsnok szobájába. Aztán elérkezett az indulás ide, Buchanov is beszállt és aludni küldte tisztiszolgáját.

Bezárta maga mögött a fülke ajtaját és buja mosollyal rézte a két remegő nőt.

— Vetkőzzetek le! Egy-kettő! — parancsolta és kihuzta csizmája szárából lovaglóstörőjét. Megfélemlítve engedelmeskedtek azok és néhány pillanat múlva teljesen meztelenül állottak a felhevült férfi előtt, aki kéjesen csillogó szemekkel nézte őket.

— Ne bölgjete! Hanem gyertek közelebb! — motyogta részegen és átfogva a csipőjüket, a két térdére ültette a rémülettől reszkelő teremtetéseket...

Szerencsétlen tanácsadó

Válasz B. Endrének, Oradea

Az az eszt, melyről Ön hallott s mely véleménye szerint annyira hasonlít az Ön sorsához, egyrészt nem egészen úgy történt, ahogy Ön írja, másrészt pedig még nem dőlt el, mert a felsőbíró még nem hozott ítéletet benne. Mi a férj oldaláról voltunk informálva, aki a következőképpen adta elő a dolgot:

1927-ben 40 éves koromban feleségül vettem egy 32 éves leányt. Egy hivatalban dolgoztunk és felelősen évek óta ismertük egymást. Tudtam róla, hogy egyszer már szült és azt is beszélték, hogy most már nem kaphat többé gyermeket. A sors úgy akarta, hogy együtt vegyünk részt egy kiránduláson és mert a nővel szemben, korom dacára is, nagyon tapasztalatlan vagyok, a leánynak sikerült keresztülvinnie, hogy három hónap múlva feleségül vegyem. Ezen három hónap alatt nemileg nem érintettem. S habár gyakran tettem célzásokat erre, mindig ki tudott bujni kérésem teljesítése elől. Ha pedig feleségem kijelentései, úgy ebben, mint az ezzel összefüggő dolgokban később másként hangzottak, úgy nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy azok valótlanak, dehát ilyesmit nem lehet bizonyítani.

Tehát, hogy gyermekkel nem fog megajándékozni, azt tudtam, az én koromban már nem is igen vágyik utána az ember. És hogy neki volt már egy gyermeke, nem tartottam bűnnek, ez előfordul a

legjobb leányoknál is. Mégis tudni akartam, hogy máskülönben milyen a szervezele és miért nem kaphat többé gyermeket. Azt válaszolta, hogy a petefészket kivették. Az én felfedezésem a nászéjszakán és a következő éjszakákon azonban az volt, hogy nála minden „kialudt”. A dolog nagyon érzékenyen érintett. Az ilyen asszony sohasem volt az én esetem és most egy ilyenhez lettem kötve. Érzéktelenségét a belső nemi szervek hiányának tulajdonítottam. A másik nemmel való érintkezésben olyan férfi vagyok, hogyha a partnernőm nincs éppen a dolognál, nagyon kevés, vagy éppen semmi hasznom sincs belőle. Nyolc nappal az esküvő után elhagytam a közös lakást. Ismerőseim tanácsára feleségemmel benyújtattam a házasság megsemmisítése iránti keresetet és én viszont keresettel éltem. Erre a törvényszék alatti vélemény alapján a lent ismertetett ítéletet hozta:

Vélemény:

K. asszonynak férje ellen indított keresetében a felek megvizs-

gálása után benyújtom a következő véleményt:

Panaszosnő vallomása:

Panaszosnő kijelenti, hogy férjét már évek óta ismeri és gyakran beszélt vele. Feltűnt neki, hogy a férfi, mikor házasságuk előtt már közeli viszonyban állottak egymáshoz, nemi tekintetben soha nem kívánt tőle semmit az esküvő előtt, habár ő szívesen rendelkezésre állt volna. A férfi mindig azt mondta: Hagyjuk ezt a nászéjszakára. Ekkor aztán gyakorolta is az érintkezést, sőt ismételt is, de az még sem volt az igazi. Habár a férfi szerve az ilyenkor szükséges állapotban volt, ő, az asszony még sem érezte az igazi férfi tevékenységét. Férje nagyon kifárasztotta magát, míg vágyai végcéljához jutott. Ekkor különféle ajánlatokat tett neki, de ő ezeket visszautasította.

Panaszos kijelentései:

Előadja, hogy régebben gyakran érintkezett nemileg nőkkel, az utóbbi években azonban ritkábban. Nem önfertőző, perverz szenvedélyei sincsenek. Szüksége van azonban a nemi aktus közben a nőnek egy bizonyos fokú támogatására, hogy úgy mondjuk: közreműködésére, mert különben nem jut célhoz. Panaszosnő hideg vérmérsékletű. Hogy ez a belső nemi részek eltávolításával van-e összefüggésben, nem tudja, de olyan,

E. Márton

kalapműhelye

elvállal kalapvasalást, tisztítást, fordítást és festést jutányos áron.

Olcsó férfi és női divatkalapok állandóan raktáron.

Timișoara, Józsefváros, Kossuth L. u. 3.

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok, mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált árakban:

Bozsák M. és Fia R. T., Timișoara Telefon: 3.88

Eladási hely: Gyárvaros, Árok ucca 10 és Józsefváros, Hunyadi ut 16. szám

mint egy darab fa, minden érzés nélkül. Egy ilyen nővel nem tud nemileg érintkezni, neki olyan asszonyra van szüksége, aki temperamentummal bír.

Lelet:

Panaszosnő kicsiny, jelentéktelen asszony. Hasának alsó részén operáció utáni heggedés. A külső szemérem teljesen kifejlődve, ugyan-ugy a hüvely is. Ez által meg van adva az együttthalás lehetősége. Különben ez a nászéjszakán meg is próbáltatott és bebizonyosodott, de megállapították ezt előzőleg már más férfiak is, kikkel panaszosnő nemileg érintkezett.

Panaszos egészséges, erős férfi. Nemi szervei rendesek, a penis kissé kicsiny. Az erekció lehetőségének kétsége nem áll fent.

Megállapítás:

Az együttthalási képesség mindkét félnél megvan. Hogy panaszosnő meg van rabolva belső nemi szerveitől, a jelen esetben nem bir jelentőséggel, csupán abból a szempontból esetleg, hogy ezen szervek hiánya miatt a nemi érzés csökkent. A panaszosnő kijelentése szerint azonban ez nem áll fent. Ezzel szemben a férfinél egy úgynevezett lelki impotencia esete forog fent annyiban, hogy partnernőjének bizonyos támogatására van szüksége, hogy nemi élvezethez jusson. Panaszosnő pedig hideg természetűnek látszik, amit azonban orvosilag nem lehet kimutatni, különben is nagyobb kaliberhez van szokva az imissiónál, mert ebben a tekintetben élénk kifejezést adott csalódásának előttem. Mindenesetre nem volt hajlandó a Van de Velde szellemében való szerelmi játékokba belemenni. Panaszos férfinak elhihető, hogy ilyen körülmények között panaszosnővel szemben állandóan impotensnek érzi magát.

A törvényszék a felek keresetét elutasította a következő tényállás alapján.

A felek, mint megállapított, házasságra léptek egymással, mely házasságból gyermekek nem származhattak. Mindkét fél kéri a házasságot semmisnek nyilvánítni, mikor is mindketten hangsúlyoz-

zák, hogy a másik fél képtelen az együttthalásra, úgy, hogy a rendes házastársi érintkezés köztük lehetetlen.

Indokolás:

A fent közölt orvosi vélemény alapján megállapított, hogy mindkét fél nemi szerve a házassági nemi érintkezés gyakorlására rendszeren fejlődött és alkalmas. Azok az érvek, melyekre mindkét fél támaszkodik, ezáltal mint fent nem állók, megdőlnék és mindkét félnél csak beképzelésen alapulónak bizonyultak. A pszichikai akadályok, melyet panaszos a szakértő előtt, mint a rendes nemi aktus gyakorlására állítólag akadályozónak tüntetett fel, a házasság megsemmisítésének kimondására nem elegendő ok, mert a fentmondottak szerint, pusztán beképzelésen alapul.

Igy áll jelenleg ez az ügy és most mindkét fél kíváncsian várja a felső bíróság döntését. Bán-dor

Pályázat

Mivel az utóbbi időkben olvasóink közül egyre többen és többen keresnek fel minket alkalmi novellákkal és cikkekkel, szerkesztőségünk engedve a megnyilvánuló óh-jnak

Novella pályázatot

hirdet a következő feltételek mellett:

1. Pályázhat bárki eredeti, vagy idegen nyelvből fordított novellákkal és kisebb regénnyel.

2. A beküldendő anyag tiszta és olvasható kézírással, vagy pedig ritkított sorokban, írógéppel, a papír egy oldalára írva, küldendő be a szerkesztőség címére.

3. Csak azok a kéziratok jöhetnek figyelembe, amelyek kizárólag a lap irányához alkalmazkodnak.

4. Minden kéziratához jelíges levél csatolandó, amely a szerző pontos címét és nevét tartalmazza. A novellákat a beérkezés sorrendjében a szerkesztőség leközi a lapban, azonban csak azok a kéziratok lesznek közölve, amelyek a lap színéhez alkalmazkodnak.

5. A pályázat 6 hónapig tart és hat hónap múlva írókból és művészekből összeülő zsűri dönt a már megjelent novellák felett.

6. A szerkesztőség három díjat tűz ki a három legjobb novella írójának:

I. díj. „Bán-dor” hét darab bibliofil könyve, amatőr kiadásban.

II. díj. A lap egy évi tiszteletpéldánya.

III. díj. A lap félévi tiszteletpéldánya.

PODRĂTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II, Is. oia-utca 10

Telefon 2 6. (31-4)

Eladó klisék

A „Kaviár” kiadóhivata a eladja, esetleg kicseréli raktárán levő circa

20.000 darab

kliséit száz darabos csomagolásban, mélyen leszállított árban. A klisék egy része szatírához és humorhoz felhasználható.

KÁVIÁR KIADÓHIVATALA, Timișoara

Jugoszláviai olvasóink

figyelmét felhívjuk, hogy Bán-dor két könyvét: Kató, egy urileány vallomásai, 35 Dinár és Vera Naplója, 70 dinár utánvét mellett suboticaifőkiadóhivatalunk is azonnal szállítja (cime a lap belső címlapján.)

A két könyvet azonban megrendelhetik jugoszláviai olvasóink azokon a helyeken is, ahol a lapot szokták rendszeren megvásárolni.

A kiadóhivatal

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja: Roth Jenő gyógyszerész a raban Timișoara, Mehala

igazi jósnő

aki megmondja multját, jelenét és jövőjét, tanácsokkal szolgál, nem csalás, minden beteljesedik. Érdeklődők forduljanak bizalommal hozzám Temesvár, IV. Bonnaz utca 16. szám, I. em.

Vidékieknek levélben is. Válaszbélyeg melléklendő.

Diszkrét lakás! (36)

DORN

Minőség!

műbutorüzem Timișoara III. Hattyu u. 47. — Készít teljes lakberendezéseket iparművészeti tervrajzok szerint, valamint ultramodern spriccell színes szobákat. — Hálóok, ebédlők, állandóan raktáron. (6)

Munka!

Szolid árak!

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Elegáns hölgy csak úgy lehet, ha
Szücs József
nél hozza rendbe a fej koronáját.

Elsőrangú férfi és női fodrász-szalón,
higiénikus és pontos kiszolgálás.

Timișoara, III. Mühle Vilmos u. 7
6-os és 3-as villamos megálló (16)

Ajándéklónak ne nézze a fogát.

Ajándékon ne törje a fejét...

ilyesmit legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse)

Textiliana

Mechanikai Műhelyem-Szövőde

Tulajdonos: 31-28

Francisc Mazar

Timișoara IV. Str. Gheorghe
Pop de Băsești (Ötvös utca) No. 6.

Magyarországi

előfizetőink utbaigazítására közöljük, hogy lapunkra előfizetni lehet közvetlen a kiadóhivatal útján. Előfizetési ára 1/4 évre portóval együtt 10 pengő, amit legcélszerűbb postautalványon a kiadóhivatal címére beküldeni. A pénz beérkezése után a lapot a kiadóhivatal megindítja és minden héten diskkrét csomagolásban megküldi. Megrendelhető a lap

1927—28, 1929 és 1930-iki teljes évfolyama is. — —
Előfizetőknek kedvezmény.

Skála János f a s z o b r á s z

Timișoara IV., Strada Gelu 18
(Pacsirta-utca) (930, 32)

Butorfaragást, facsillárt, faszobrot és disztárgyat készítenek a legfinomabb kivitelben

BOSZÁK ALBERT

műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szakszerű köszörülését. — Solingeni acélárak raktáron. (30)

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

N. G. I. Navigazione Generale Italiana

Kényelmes és gyors utazás Észak- és Dél-Amerika felé. Tengeri út: **Genova-Braziliáig 11 nap,**
Genova-Montevideo és Buenos-Aires 14 nap. [32-14]

Felvilágosítással szolgál díjmentesen a fiók: Timișoara, Bonnáz-utca 20.

FIAT

Vezérképviselő: (8)

Löwy & Co.

Autogarage

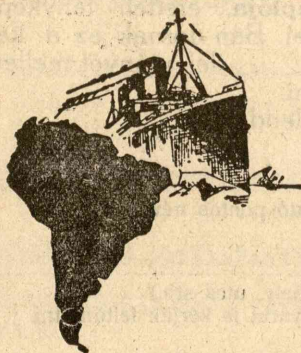
Timișoara I.,

Str. Circumvalațiunei 4.

Aki Brazília, Uruguay vagy Argentiniába

akar utazni, leggyorsabban és legkényelmesebben, forduljon bizalommal

«Sarnia» R. T.-hoz Temesvár IV. Str. I. C. Brătianu 16 (20)

Argentina, Brazília és Uruguay-ba az egyedüli német társasággal, amelynek hajói csak délamerikai kikötőkbe futnak, egységes III. osztályú hajók, „Cap Arcona” a világ egyetlen hajója, amely Hamburgtól Délamerikáig csak 12 napig megy. — HAMBURG-DÉLAMERIKAI GŐZHAJÓZÁSI TÁRSASÁG

KLEIN GYULA ügynöksége, Központ: Timișoara

Str. I. C. Brătianu 6.

31 22

FIÓKOK: Arad, Bul. Reg. Ferdinand 62. București, Bul. Dinicu Golescu 41 bis. Cernăuți, Str. Reg. Ferdinand 27. Chișinău, Str. Negustorilor, Casa Barbatat.

Német hajók, német konyha, német kiszolgálás. — Gyorsvonat Hamburgig.

PERÉNYI férfi fehérneműszalon

Temesvár, Belváros, Domb-tér 8 sz. Reifeisen palota.
Készít férfi fehérneműket garancia mellett, hozott anyagból is!

(14)

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCS, AKKOR VEGYEN!

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső ucca
Elsőrangú víz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Legszebben

**fényez
mos
vasal:**

Buttinger Teréz

gőzmosodája, ARAD

Battyányi ucca 35.

Saját házban,
(bent az udvarban)

A nagyérdemű közönség és jó ismerősök szives tudomására hozzuk, hogy a

**Novotny-féle vendéglőt
(Erzsébetváros) átvettük**

és törekvésünk az, hogy tisztelt vendégeinket a legizletesebb ételekkel és kitűnő italokkal szolgáljuk ki.

Abonensek házon kívül is elfogadtatnak!

Szives pártfogást kér tisztelettel:

Weiszgerber

vendéglős.

(24)

Martin J. Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr szalon.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Tavaszi és nyári
divatcipők
Rácz Andrásnál

I. Str. Primăriei 8.

Kató mint asszony!

Ezt a címet viseli a „Bán-dor” könyvsorozat 3-ik száma, mely az első Bán dor könyvnek (Kató egy urileány vallo-másai) mintegy folytatásaképpen, e hó végén jelenik meg. A „Kató, mint asszony” c. könyv ennek dacára önmagában is teljes egészét képez, csupán az a Kató szerepel benne, aki az első Bán-dor könyvben mint fiatal lány végigjárja a szerelem összes iskoláit. Kató ebben a könyvben férjhez megy és mint ragyogó szépségű fiatal asszony nem sokat törődik öreg férjével, vigan éli napjait és egyik szerelmi kalandból a másikba esik. Bán-dor ezt a könyvét a töle már megszokott elevenséggel, mély érzéssel írja meg, mely méltán sorakozik a szerző eddig megjelent két könyvéhez.

A „Kató mint asszony” c. könyvből 300 kézzel számozott példány készül, tisztára gyűjtők és könyvbarátok számára, amatőr példányokban. Mivel a könyv könyvárusi forgalomba nem kerül, kérjük megrendelőinket, hogy az alábbi szelvényt kitöltve hozzánk mielőbb küldjék be, hogy részükre a könyvet előtudjuk jegyezni. A könyv ára belföldön 100 lei, külföldön 150 lei és ugy belföldre, mint a külföld bármely helyére utánvét mellett küldjük.

(E helyen levágandó)

Megrendelő lap.

Alulírott megrendelem Bán-dor „Kató mint asszony” c leg-
ujabb könyvét, amit kérek a megjelenéskor alábbi pontos címemre
belföldre 100 lei
külföldre 150 lei utánvét mellett azonnal elküldeni.

Eddig megjelent: Kató, egy urileány vallomásai c. könyv
ára 100 lei, külföldön 150 lei és **Vera naplója**, eredeti fénykép-
illusztrációkkal ára 200 lei, külföldön 250 lei. Bán-dornak ez a két
könyve még nincsen meg, kérem ezt islei utánvét mellett
az alábbi pontos címemre azonnal elküldeni.

(A nem kívánt szöveg törlendő.)

(olvasható pontos név)

(olvasható pontos hely, utca stb.)

a város neveket jehetőleg magyarul is kérjük feltüntetni

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)

In Oesterreich für Herausgabe u. Inhalt verantwortlich: „Donauland” Zeitungsbüro. (Inh. Deutsch Josef) Wien, II. Haidgasse 4/29